

નકલી કિતાબો ખરીદના પહેલાં કાઢરી કું.ની
રજીસ્ટર્ડ થયેલી કિતાબો ખીલીમારીયા
મગાવવાનું ધ્યાનમાં રાખવું.

વખાયેકે કાઢરી

તોલ-ફ્યે નાઢરી.

ખતાવનાર તથા છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

મીર સયદઅલી કાઢરી ખીલીમારીઆ.
પ્રમિદ્ધ કરવાનું ખાલુ-દેગડી રટીટ: ખીલીમારા.

આ બુક સને ૧૮૬૭ના ૨૫મા એક્ટ મુજબ રજીસ્ટર્ડ થઈ છે માટે
માલીકની રત્ન સિવાય કોઈએ કાપવી અથવા કચાવવી નહીં.

સને ૧૮૨૫ છપવી.

સને ૧૭૪૪ લખરી.

આવૃત્તિ બીજી.

નકલ ૨૦૦૦

મુરત ચક્રાના પુત્ર ઉપર આવેલા "શંકર" પ્રી. પ્રેસમાં
નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે કાપી.

કીમત રૂા. ૦-૧૧-૦.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાખિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૪૭૯૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ તોર-કથા - ૧૧૨૧

વિષય યૌ : ૫૨

વઝાયેકે કાદેરી,

ઉર્ફ

તોહ-ફયે નાદેરી.

૫૩૭

સાહેબો,

એક રાજ આજીવ-મે તને-હાથમે મુજકો યે ખ્યાલ
 ગુજરા, કે ઇસ ઉમરે ના-પાયે-દારકા કુછ બરોસા નહીં હે,
 પસ યેહી બેહતર હે, કે કોઈ કિતાબ અથસી તસનીફ
 ફી-બવે, કે જીસકે બાએસ ખલ્લાકે દારેન, મેરે ગુનાહ-
 કી નજાત ફરમાવે, ઇસી ફીકરમે ઇસ ખાક-સારને અંદ
 અરખી, ફારસી, ઓર ઉરદુ કિતાબોસે, ઇતેખાબ કરકે, ઓર
 હીગર વીઈ, ઓર વઝાયેકે, હરએક કિસમકે, જો મસામેખાને
 વાલા-કિરામસે બહમ પહોંચે થે, ઓર જો તજફોમે આવે
 થે, તોહ જમા કરકે, ઇસ કિતાબમે દરજ ફીચે ગયે હે.
 ઓર ઇસ કિતાબકા નામ, વઝાયેકે કાદેરી, ઉર્ફ તોહ-ફયે
 નાદેરી, રખા હે.

નાઝીરીનસે અર્જ હે, કે ઇસ કિતાબ-મેંસે કેઈ વઝીફા, છસ સાહેબકે કાર આમદ હો, તો બાઅદ કાર સ્વાઈ હોને, મતાલિબે દીલી-કે, મેરે હકમે-બી દુઆયે ખયેર કરે. ઝોર કીસી તરેહકા ઇસમેં નુકસ, ઝોર ફુસુર ફેખે, તો બબ્બે તાઅનકે ચરમ-પોશી કરકે અપુ ફરમાવે, કશુકે ઇનસાન ખતાવાર હે.

મેરી કિતાબ ઝીંદા કરામાત, ઉફે ખઝી-નયે અમલી-યાત, મકબુલે આમ હો-ચુકી હે. ઝોર ચૌથી મરતબે છપ-ચુકી હે. ઇસી તરેહ યે કિતાબ-બી પસંદ ખાસો આમ હો-ચુકી. હે, કશુકે પેહલા એડીશન ફરૌખ્ત હો-બનેસે દુસરી મરતબે છપવાઈ ગઈ હે.

ઇલાહી ! બ-તુફેલે હઝરત રસુલે મકબુલ સલ, કે, ઇસ કિતાબકો મકબુલ ફરમા, ઝોર બરકતસે ઉનકી નાઝીરીન, ઝોર મરીઝાને બહલે મતલબકો ફાયેદા બખ્શ. આમીન, આમીન, યા રખ્બુલ આલ-મીન.

મુ. બીલીમોરા. }

રાકીમ, દુઆબો.

દેબડી સ્ટ્રીટ. }

મીર સૈયદઅલી ઠાઢરી.

→→ જાવડાચેડે કાઢેરી,

ઉફ

તોહ-ફે નાઢેરી. જિંદગી

ખિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

અલ-હમ્દા લિલ્લાહે રખીલ આ-લ-મીન, વલ
આકે-અતો લિલ-મુલ્કીન, વરસલાતો વરસલામો, અલ્લા
રમુ-લીહી મોહમ્મદીન, વ-આલીહી, વ-અસહા-બીહી
અબ-મર્ધન.

સખ તાઅરીફ ઉસ સુબહા-નહુ તઆલાહો હે, કે
જીસને હમ સખકો શકલે ઇનસાન બનાયા, જોર અમરલ
મંખલુકાત હમારે હકચે ફરમાયા. જોર તમામ જહાનકો
સાથ હુકમ કુનસે પચસા કીયા. જોર ફીર નેસ્ત, જોર
નાબુક કરેગા. જોર બ-બુઝ બતે પાકકે કુછ પચસા-ઇશસે
બાકી ન-રહેગા. જોર શુક હે, ઉસ બતે હક સુબહા-નહુ
તઆલાહ, કે હમારે વાસ્તે આલીમે બા-અમલ ફુ-આયે
લેજે, જોર સીધી સહ બતલાઈ, જોર ફરફ શરીફ ને-મંન

વીહા જિસકે હોસ્ત, હઝરત મોહંમદ રમુલુંદેલા હ, સલ,
પર, કે જીનકે સળભસે ચિરાગ હિદાયતકા તમામ જહાનમે
રૌશન હુવા. ઐર ઉનકે વસીલેસે ઉમ્મતે ગુનેહ-ગારકી
શકાઅત રોજે કયામતકો હોગી. અદલાહ તઆલા, હમ
સળ મુસલમાનોંકો ઉપર દીન ઈસલામકે સાથ તાબે-દારી,
ઐર મોહુબ્બતે આં-હઝરત સલ, કે, ઐર સાથ આલ,
ઐર અસહાબ ઉનકે-કે, આતીમા બિલ ખયેર ફરમાવે,
આમીન, સુમ્મા આમીન.

બાબ પેહલા.

આદાબે શરાયેતે અમલ, ઐર દુઆ.

પ્યારે આમીલો ! યે જુદર સમજ-લો—

મુશકીલે નિસ્ત કે આસાં ન-શવદ,

મર્દ બાયેદ કે હિસાસાં ન-શવદ.

યાને અયસી કોઈ મુશકીલ નહીં હ, કે જો આસાંન
પહીં હોતી હ. લેકીન હર-કોઈ મર્દકો ચાહીયે, કે ના-
ઉમ્મીદ ન-હોવે.

૧ જો શખસ અમલ પરહે, ઉસકો અપને ખ્યાલ પર
બી ઝુરર કાદીર રેહના આહીયે. યાને ખ્યાલ ધંધર ઉધર
ભરકને ન-પાવે, કયુંકે ખ્યાલ મુતેશર હોનેસે અમલકો
કુછ અસર નહીં હોતા હે. તાસીરમેં બડા ફરક હો-જાતા હે.

૨ જુસ અમલકે સાથ જીન ચીઝોંકા પરહેઝ લીખખા
હુવા હે, ઉસકે મુતાબીક કરે, લેકીન મહરૂહાતકા ઇસ્તેઅ-
માલ તો હર હાલતમેં તરક કર દેના મુનાસીબ હે.

૩ હર અમલકે લીયે, યે ખ્યાલ ઝુરર રહે, કે પુરા
હોતે તક, જો વકત મુકરર કીયા હો, ઉસી વકત પર
પરહે, તો ફાયેદા હોગા. અમસા નહીં કરોગે, તો મેહનત
બરબાદ હોગી.

૪ અમલ શુર માહમેં કંના અછછા હે. યાને શુર
મહીનેકે પંધરા હોનમેં અમલ હુર કરે. કે જીસમેં તાસીર
જલ્દ પગલા હોગી.

૫ નવચંદી જીમેરાત કમરી મહીનેકી, યાને ઇસલામી
મહીનેકી આંદ-રાતકો જો જીમેરાત હો, ઉસકો કેહને હેં.

૬ અમલમેં પરહેઝ ઝુરર હે, જીસકા ખુલાસા નીચે
લીખખા ગયા હે.

૧. પરહેઝ જલાલી-ગોશ્ત, આર મછલી, અંડા, શેહદ,
ચુરક, મુના, વ-મયરા.

૨. પરહેઝે જમાલી—ચરખી, ઘી, દુધ, દહીં, બાલાઈ,
વ-ગયરા.

૩. પરહેઝે મકરહાત-હીંગ, લહસન, ખ્યાજ, મુલી,
શરાખ, વ-ગયરા.

ઇળને આતા રહ, ને ફરમાયા હે, કે દુઆકે અરકાન,
ઝોર બાઝુ, ઝોર અસબાબ હેં, અગર ઉસમેં અરકાન
પાયે જાયેં, તો વોહ દુઆ કુબુલ હો-જાતી હે, ઝોર અગર
ઉસકો બાઝુ લગ જાયેં, તો કુબુલ હો-જાતી હે.

સારાયેતે દુઆ.

અલ્લાહ તઆલા, જીસકી દુઆ આહતા હે, કુબુલ
કર લેતા હે, ઇસી વાસતે દુઆ તીન કિસમકી હોતી હે,
એક વોહ કે જો કુબુલ હો-જાતી હે, ઝોર એક વોહ, કે
જીસકે સબખ ગુનાહ ઝર જાતે હેં. ઝોર એક વોહ કે
જીસકે સબખ દરજે જીલ્લ હો-જાતે હેં.

કાઝી અબુ-બકર અરખી રહ. ફરમાતે હેં, કે દુઆ
યે હે. કે બંદા અપને ખુદાકે આગે ત-લ-ખે મનફે-અત,
ઝોર દક્ષ હોને તુકસાનકે અર્જ કરે, ચુકે દુઆસે ખલા
ટલ જાતી હે. ઝોર દુઆસે રહ-મતે ઇલાહી નાઝીલ હોનેકા
બાએસ હોતા હે. ઝોર જીસ તરફસે ઢાલ તીરકો રોકને
ઝોર પાની ઝમીનસે સબજેકે ઉગનેકા સબખ હોતા હે,

ધંસી તરેહ દુઆબી મોઅમીન ખંદેકે લીયે એક હલીયાર
હે, જબ ખંદા દુઆ, ઓર છુકે, હમેશા કરતા રહેતા હે,
ઓર અપને ખુદાકે આગે ગડ-ગડાતા રહેતા હે, તો ફરી-
રતે તમામ સખતીયોંસે ઉસકી હિફાઝત કરતે હેં.

દુઆકી નવ શરતોં.

૧, અમલ સાલેહા કરે, યાને સદકા, ઓર નમાઝ,
રોઝા, અદા કરમે પર કમર બસ્તા રહે.

૨, દુઆકો હમદો સલાતસે શુરૂ કરે, કયુંકે રસુલે
મકબુલ સલ, પર જબ તક દુરૂદ શરીફ, ન-પરહા બાવે,
તબ તક વોહ દુઆ કુબુલ નહીં હેતી.

૩, અહ્લાહ તઆલા, િકી દુઆ કુબુલ નહીં
કરતા, છુસકા દીલ દુસરે ખ્યાાતમે મશગુલ હો.

૪. ગુનાહોં-પર, ઓર ના-ફરમાનીયોં પર, ઇસ્રાર
નં-કરે. કુદીસે શરીફમે આયા હે, કે વોહ શખ્સ બડા
અહમકાંકે, કે ગુનાહોંકો ન-છોડે. ઓર તૌબાકી ખાહીશ કરે.

૫, ખુલુસ હર અમલકી ખુન્યાહ હે. યાને દુઆ
માંગતે વક્ત હમા-તન ખુદાકી તરફ સુ-ત-વજબ હોવે.

૬, હલાલ રોજી તલાશ કરે, હરામકે લુકમે ન-ખાવે.

૭, પરહેઝ-ગારી, ઓર તકવા સર્ત હે.

૮, મોંઢ કિલબેકી તરફ કરકે દુઆ પરહે.
 ૯, આહીસ્તા આવાઝસે દુઆ માંગે, કયું કે જો કુછ
 ખુશીયા દુઆ માંગી જાયે, વોહ દુઆ બહોત જલદી કુબુલ
 હો-જાતી હે.

બાબ દુસરા.

ફઝાયેલે દુર્રહે શરીફ.

હર મરજબી હવા દુર્રહે શરીફ,
 દાઅ-ફે હર 'મલા દુર્રહે શરીફ.

+ જાનના આહીયે, કે ફવાયેદ દુર્રદ શરીફકે બહોત
 હે. મગર જો અહાદીસે સહીદા, એ.ર રીવાયાતે મોઅતે-
 ખરાસે સાખીત હુવા હે. વોહ ઇસ જગા થોડાસા ખ્યાન કીયા
 જાતા હે, કે જીસસે હરએકકો ફાયેદા હાસીલ હોવે.

દુર્રદ શરીફ પરહનેસે સબ હા-જતે રવા હો-જાતી
 હે. ઓર ગુનાહોંકી મગફે-રત હોતી હે. ઓર હર સખતી
 ઇસકી ખરકતસે દુર હો-જાતી હે. ઓર બીમારકો શીફા

+ દુર્રદ તાજ, ઓર દુર્રદ લખી, દુર્રદ અકબર, વ-ગયરા
 હમારી કિતાબ, તોહ-ફતુલ મુશતાક, મેં લખીલ હે.
 ખરીદ કરકે દોખે. કીમત ચાર આને હે.

હો-જાતી છે, ઓર દુશ્મન પર ફેલેલ હોતી છે, ઓર રજાયે ધંધાહી. હાસીલ હોતી છે. ઓર મોહખખતે અલ્યાહ, ઓર મોહખખતે રમુલ, દીલમે' પવન હોતી છે. ઓર મલા-ચેકા દુરૂદ શરીફ પઢને-વાલે પર, રહમત લેજ કરતે છે. ઓર સફાઈ કલબકી હાસીલ હોતી છે. ઓર માલમે' ઓર ઘરમે' બરકત હોતી છે, ઓર સકરાતે માતસે ઉસકો નજત હોતી છે. ઓર ઇસકી બરકતસે બુલા હુવા ખાખ યાદ આ-જાતા છે ઓર ફક, ઓર ફાકા દુર, હો-જાતા છે. ઓર છસ મજલીસમે' દુરૂદ શરીફ પઢા જાતા છે, તો તમામ અહલે મજલીસકો રહ-મત ખુદાકી ઠાંક લેતી છે, ઓર ઇસકે પઢને વાલેકો હઝરત રમુલે મકુબુલ સલ, કી ઝીયારત ખાખમે' મોયરસર હોતી છે.

જો કોઈ એક દફા હઝરત સલ, પર દુરૂદ લેજે, તો ખુદાયે તઆલા, ઓર ફરીશતે ઉસકે ઉપર દસ બાર દુરૂદ લેજતે છે. ઓર દસ દરજે ઉસકે બુલંદ હોતે છે, ઓર નેકીયાં ઉસકે વાસતે લીખખી જાતી છે. ઓર દસ બદીયાં ઉસકી દુર હો-જાતી છે. ઓર દુઆ ઉસકી કુબુલ હોતી છે. ઓર શકાઅત આં-હઝરત સલ, કી ઉસપર વાજબ હો-જાતી છે, ઓર જન્નતમે' હઝરત સલ, કે પાસ જગા મીલેગી.

હક તઆલા, અપને કલામે પાકમે' ખુદ ફરમાતા છે, ઇન-નહલાહા, વ મલા-ચે-ક-તીહી, ચોસલુના અહન

નળી, યા ઐયોહલ લજના આ-મનુ, સલ્લુ અલય-હે
વ-સલ્લેમુ તસલીમા, યાને અલ્લાહ, ઓર ફરીરતે દુરૂદ
લેજતે હે. ઉપર પયગંબરકે, અય ઇમાન-વાલો દુરૂદ લેજો,
તુમ ઉસપર, ઓર સલામ લેજો, સલામ કેહકર, વોહ દુરૂદ
શરીફ યે હે.

અલ્લા-હુમા સલ્લે અલા સૈયેદના મોહંમદીન, વ
અલા આલે સૈયેદના મોહંમદીન, વ-ખારેક વ-સલ્લીમ.

મનકુલ હે, એક યુઝુર્ગસે, કે કઈ લોગ એક કિશ્તીમે
સવાર થે, કે એકાએક તેજ હવા ચલી, ઓર દરિયામેં તુફાન
ઉઠા, ઓર પાનીકે માજસે કિશ્તી ડુબને લગી, લોગ મારે
ખાફકે બે-કરાર હુયે, કે અબ મૌતકા સામના હે. ઇસી
હાલતમેં થે, કે ઉનમેંસે એક શખ્સ ઇસી હાલમેં કે કુછ
સોતા થા, ઓર બગતા થા, ઇસ હાલમેં આં-હઝરત સલ,
ઉસકે સીખાતે હે, કે દુરૂદ શરીફ વાસતે દક્ષ હોને ફીતેનેકે
પઠ, ઓર અપને ચારોં-કોણી સીખા, કે વોહણી પઠે, એક
હબર મરતબે, કે જીસસે નબત હાસીલ હો, વો શખ્સ
કેહતા હે, કે જબ મેં હુશીયાર હુવા, તો મેંને લોગોંકો
દુરૂદ શરીફ સીખાયા. પસ વોહ લોગ પઠને લગે. પસ
તીનસો મરતબા પઠે, ઇતનેમેં ડુબતી હુઈ કિશ્તી બચ-ગઈ.
ઓર દરિયાકી મોજેં ઠેહર ગઈ. વોહ દુરૂદ શરીફ યે હે.

અલ્લા-હુમા સલ્લે અલ્લા સૈયેદના મોહમ્મદીન, વ અલ્લા
અલ્લે સૈયેદના મોહમ્મદીન, સલા-તન તોનજ-જના બેહુ,
મીન જમીઇલ અહ-વાલે વલ આફાત, વ તકદી-લના બેહુ,
જમીઇલ હાજત, વ તો-તહ-હેરોના બેહુ જમીઇસ સૈયાત,
વ તરફઓના બેહુ આ-લ્લ ૬-૨-જાત. વ તોખલ્લે-ગાન્ધ
બેહુ અક-સલ ગાયાત, મીન જમી-ઇલ ખય-રાતે, ફીલ
હયાતે, વ બાઅ-લ મમાત, ઇન્નકા અલ્લા કુલ્લે શય-ઇન કફીર.

મનકુલ હે, કીસી બુઝુર્ગસે, કેલ્લે કોઇ વીર્ડ રખ્ખે,
ઝોર કસરત કરે ઇસ દુરૂદ શરીફકી, તો બ-સબબ બરકત ઇસ
દુરૂદ શરીફકે, વોહ ઝમાલે હઝરત રસુલુલ્લાહ સલ, કે
ઝુર ખાબમેં દેખેગા. ઝોર હાઝીર હોગા, હઝરત સલ, કી
મજલીસમેં.

મફા-ખેરૂલ ઇસલામ, મેં લીખ્યા હે, કે લે કોઇ
જુમઆકે રોજ, હજાર મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે, તો ખાબ
મેં હઝરત સલ, કે દેખેગા. યા મંઝીલ અપની બેહીશતમેં
દેખેગા. અગર હઝરત રસુલુલ્લાહ સલ, કે ખાબમેં ન-દેખે,
તો મુકર્રર કરે, ઇસકે પાંચ જુમઆ તક, તો ઝુર આ
હઝરત સલ, કે ખાબમેં દેખેગા. વોહ દુરૂદ શરીફ ચે હે.

અલ્લા-હુમા સલ્લે અલ્લા મોહમ્મદીન, નીન-નખી-ઇલ
હુમી.

જો કોઈ શબ્દ જુમઆકો, નમાઝ દો રકઆત પઢે
 ઓર હર રકઆતમેં બાઅદ અલ-હન્નકી સુરતકે, ઓર
 મરતબે આ-ય-તુલ કુરસી, ઓર ઓરા બાર, સુરયે ઈખ
 લાસ, યાને કુલહો-વલ્લાહ, પઢે, ઓર બાઅદ સલામકે
 હરફ શરીફ એક હબર મરતબે પઢે, તો ખાબમેં હઝરત
 સલ, કે દેખેગા. અગર એક વકતમેં ઝીયારત નસીબ નહો
 તો ત્રીન જુમઆ તક ચે અમલ કરે, તો ઇનશા અલ્લાહ
 ઝુર્ર ઝીયારત હઝરત રસુલ સલ, કી નસીબ હોગી, વોહ
 હરફ શરીફ ચે હે.

અલ્લા-હુમ્મા અલ્લે અલ્લા મોહમ્દીન, અલ્લ ઉમ્મીયે
 વ આલીહી, વ સલ્લમ.

અહમ્મ-ઉલ ઉલુમ, મેં હે, કે જો કોઈ શબ્દ દો
 શંબાકે, ઓર રકઆત નમાઝકી અદા કરે, પેહલી રકઆતમેં
 બાઅદ, અલ-હન્નકે, સુરયે-ઈખલાસ. દસ બાર, પઢે
 ઓર દસરી રકઆતમેં ખીસ બાર સુરયે ઈખલાસ, ઓર
 ત્રીસરી રકઆતમેં ત્રીસ બાર, ઓર ચૌથી રકઆતમેં ચાલીસ
 બાર પઢે. ઓર બાઅદ સલામકે ૭૫ મરતબે સુરયે ઈખલાસકે
 પઢે. ઓર ઇસતીગ-ફાર કરે, ઓર અપને વાલીદેનકે લીયે
 હરફ લેજે રસુલ સલ, કે ઉપર ૭૫ મરતબે, બાઅદ ઉસકે
 જો હાજત કે હક તઆલાસે માંગેગા, વોહ ઇનશા અલ્લાહ પાવેગા.

રીવાચત હે, કે હઝરત રસુલ સલ, કે પાસ એક શખ્સ આયા, ઓર અર્જ કીયા, કે યા રસુલુલ્લાહ, સલ, કેનસા અમલ અછછા હે, અલ્લાહકે તરફ, ફરમાયા હઝરત સલ, ને. કે સચ્ચી બાત, ઓર ઇસ-દયે અમાનત, અર્જ કીયા, કે યા રસુલુલ્લાહ, કુછ ઓરલી ફરમાઇયે, હઝરત સલ, ને ફરમાયા, નમાઝ રાતકી, યાને તહજ્જ-બુદકી, ઓર રોઝે ગરમીકી મોસીમકે, ફીર અર્જ કીયા ઉસને. યા રસુલુલ્લાહ કુછ ઓરલી ફરમાઇયે, ફરમાયા હઝરત સલ, ને. કસ-રતે છકર, ઓર દુરૂદ લેજના મુઝ-પર, કે જો દુર કરતા હે ફકરકે.

ફરમાયા રસુલ સલ, ને કે. જમ ભુલ જાવે. કોઈ ચીઝ તુમમેસે, પસ દુરૂદ લેજે મુઝ-પર, તો યાહ આ-જાવેગી. વોહ ચીઝ.

જો કોઈ દુરૂદ શરીફ હઝરત-સલ, પર લેજતા હે, તો વોહ દુરૂદ શરીફ તોહફા ફરીસ્તે હઝરત સલ, કે પહોં-ચાતે હે. ઇસ તરહસે કે, પુલાન શખ્સને તુમકો સલામ કહા હે. ઓર ખાસીયત દુરૂદ શરીફકી યે હે, કે ઇસકે પઠને-વાલેકે ગુનાહ ત્રીન દીન તક, ફરીસ્તે નહીં લીખતે. ઇસ વાસ્તે, કે શાયદ યે તોખા કરે, તો ગુનાહ ઇસકે નેસ્ત હો-જાવે.

હરફ શરીર સદહા કિસમકે હે', ઉનમેસે' યહાં થોડે
લીજમે ગયે હે'.

બાબ તીસરા.

ફાથેલે કલ-મયે શરીર.

આં-હઝરત સલ, ફરમાતે હે', કે ખબર હી મુબકે
જીખ્ધલિ અલે, ને કે. અય મોહ'મદ સલ, અલ્લાહ
તઆલા, ફરમાતા હે, નહીં લેખ હમને અય મોહ'મદ
સલ, ઉપર ઝમીનકે મોવાફીક કલ-મયે, લા-ઇલાહા
ઇલિ-લ્લાહ, કે. ઓર ઇસ કલમેસે કાયેમ કીયે ગયે.
ઝમીન, ઓર આસમાન, ઓર પહાડ, ઓર હરખ્ત.

ફરમાયા હઝરત નબીયે કરીમ સલ, ને કે, કલ-મયે
તોહીદ, લા-ઇલાહા ઇલિ-લ્લાહ, મોહ'મદર રસુલુલ્લાહ,
મેહતરીન જીકરોમે-સે હે. ઓર ઇસી કલમેસે હરએક
મોઅમીનકી શફાઅત હોગી, દીન કયામતકે.

હહીસે શરીરમેં આયા હે, કે યે કલમા ઇખલાસકા, ઓર
યે કલમા ઇસલામકા, ઓર યે કલમા રહ-મતકા, ઓર
નબતકા, ઓર શફાઅતકા, ઓર બખશીશકા હે.

ફરમાયા હજરત સલ, ને કે, અગર રખખા બવે કલમા, લા-ઇલાહા ઈલિ-લલ્લાહ, એક પલ્લેમેં મીઝાનકે, ઓર રખખે બવેં તમામ આસમાન, ઓર ઝમીન. દુસરે પલ્લેમેં મીઝાનકે, તો અલખત્તા ભારી હોગા પછા કલમા, લા-ઇલાહા ઈલિ-લલ્લાહ, કા.

લીખખા હે, કે જખ કોઈ મોઅમીન કલમા, લા-ઇલાહા ઈલિ-લલ્લાહ, કેહતા હે, તો અલ્લાહ જલ્લ શા-નહુ ફરમાતા હે કે, ઇન્ની અનલ્લાહો લા-ઇલાહા ઇલ્લા અના, યાને તહકીક, મેં હું રખ તુમ્હારા, કોઈ નહોં લાયેક બંદગીકે મગર મેં.

એક રોજ રસુલ સલ, ઉપર મીંબરકે બયેઠ-કર વાઅઝ ફરમાતે થે, ઉસ વક્ત એક એરાખી આયા, ઓર કહી, કે યા રસુલુલ્લાહ, મેં બહોત ગુનેહ-ગાર હું, ઓર હલ્સે ઝીયાદા મેંને ગુનાહ કીયે હે. હજરત સલ, ને ફરમાયા કે, અય એરાખી, ગુનાહ તેરે ઝીયાદા હે. યા સિતારે આસમાન કે ? એરાખીને અર્જકી, કે યા રસુલુલ્લાહ, મેરે ગુનાહ ઝીયાદા હે, હીર પુછા હજરત સલ, ને કે. અય એરાખી ગુનાહ તેરે ઝીયાદા હે. યા બર્જ યાને પ-તે ફરખ્તોંકે ! કે બે ઉપર તમામ ઝમીનકે હે. બર્જ કી, કે યા રસુલુલ્લાહ, મેરે ગુનાહ બરખે ફરખ્તોં-સેબી ઝીયાદા

હેં. ફીર ફરમાયા હઝરત સલ, ને કે અય ચોરાખી, તેરે
 ગુનાહોં જીયાદા હેં. ચા રહમત ખુદાકી જીયાદા હે. તેરે
 ગુનાહોંસે ? ચોરાખીને અર્જ કી, કે યા રસુલુલ્લાહ, અ-
 મરચે મેરે ગુનાહ બહોત હેં, મગર રહમત ખુદાકી મેરે
 ગુનાહોં-સેબી જીયાદા હે. ફીર ફરમાયા રસુલ સલ, ને
 કે. કેહ, લા-ઇલાહા ઇલિ-લ્લાહ, ઓર જોરસે પઠ.
 ઇસકો સાથ મોહબ્બતકે, પસ પઠા ઉસને યે કલમા આ-
 વાઝસે. ફીર ઈશાદ કીયા, હઝરત સલ, ને ઉસકો વાસતે
 નમાઝકે. ઓર ફરમાયા, કે પઠા-કર તુ નમાઝ જમાઅતસે
 ફીર પઠાકર ઇસ કલમેકો, બેશક અલ્લાહ, બખશેગા તેરે
 ગુનાહોંકો.

રીવાયત હે, કે કલમા માની'દ તલવાર તેઝકે હે. પસ
 અસને લીયા ઇસ તલવાર તેઝકો હાથમે, તો નહીં આનેકા
 કોઈ દુશ્મન પ્રાપ્ત ઉસકે, પસ મોઅમીનોંકી તલવાર કલ-મયે,
 લા-ઇલાહા ઇલિ-લ્લાહ, હે. અસકી ઝખાન પર, યે
 કલમા ડોગા, તો આગ જહન્નમકી ઉસસે કોસોં દુર ભાગ
 બવેગી, ઓર યેહબી જાતના ચાહીયે, કે તલવાર ઉસકો
 ફેલતે હેં, કે અસકી ધાર તેઝ હોવે, ઓર ઝંગબી ન લગા
 હોવે, ઓર અગર ધાર ઉસકી નહીં હો, ઓર ઉસપર
 ઝંગબી બહોત હો, તો પેહ કુછ કાર નહીં કરતી હે. તો
 અમુસી તલવાર કીસ કામકી ! કયું કે ઉસસે દુશ્મન કોઈ

નહીં કરેગા. પણ અગરચે કલમા તલવારકે મારીંદ હે, મગર જખ-તક, કે ઉસ કલમેકી ધાર નમાઝ, ઓર ઇબાદત વ-ગયરાસે તેઝ ન-કરોગે, તો ફીર ચે તલવાર તુમકો કીસ કામકી હોગી !

ફરમાયા હઝરત રસૂલ સલ, ને કે, ને કોઈ કહે, લા ઇલાહા ઇલ-લહલાહ, રાત ઓર દીનમેં, તો અલાહ તઆલા, ઉસકે બહોત ગુનાહ દફા કરેગા.

કલમા જન્નતકી કુંલ હે, ને કોઈ ઉસકે પઠનેકી ઝીયાદા કસરત કરેગા, તો ઉસકે વાસ્તે જન્નતકે આઠોં દરવાઝે ખોલે જાવેંગે. કલમા અર્શકા ખજાના હે, ને કોઈ બાઅદ હર નમાઝકે ૧૦૦, સો મરતબે ચે કલમા પઢેગા, તો બેશક વોહ જન્નતી હે.

રીવાયત હે, કે ને કોઈ પાંચ ચીઝોંકો ઇખત્યાર કરેગા, તો વોહ સઈદ, યાને નેક-ખંખત હોગા. વોહ ચીઝેં ચે હેં.

૧, હર સાઅત, ઓર હર લહઝા, દીન, ઓર રાત, લા-ઇલાહા ઇલ-લહલાહ મોહંમદર રસૂલુલ્લાહ, કેહતા રહે.

૨, જખ કીસી ખીમારીમેં, ઓર આફતમેં ફંસા હો તો, ઇન્ના લીલ્લાહે વ-ઇન્ના ઇલય-હે રાજે-ઉન, કહે.

૩, અગર કોઈ અમર નાખુશ પેશ આવે, તો “લા હવલા વલા કુન્વતા ઇલા બિલા-હીલ અની-ઈલ અઝીમ,” કહે.

૪, જબ કોઈ નેઅમત કીસીકો મીલે, તો અલ-હમ્દે લિલ્લાહે રખીલ આ-લ-મીન. કહે.

૫. જબ કોઈ શુર કામ કરે, તો બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ. કહે, ઓર કોઈ ગુનાહ સાદીર હો, તો અસ-તગ ફીરલ્લાહા, વ અતુબો ઇલેહ, કહે.

મનકુલ હે, કે એક બુઝુર્ગ, અપની લખે મુઁડવાતે વક્ત કુછ પઠતે થે, હબ્બમને કહા, કે હઝરત ઠહેર બાઓ, અયસા ન-હો, કે હોંટ કટ બાવે. ઉ-હોંને કહા, કે હોંટકા કટ બાના મેરે નજદીક બેહતર હે, છકરૂઢાકે તરક કરનેસે.

ફરમાયા હઝરત રસુલ સલ, ને કે, બે કોઈ હબ્બ બાર કહે, લા-ઈલાહા ઇલિ-લલ્લાહ, તો અલ્લાહ તઆલા, ઉસકો સાત ચીઝે ઇનાયત કરેગા. વોહ ચે હે.

૧, સકરાતે મૌત, ઉસપર આસાન હોવે.

૨, દુન્યાસે બા-ઇમાન બાવે.

૩, ઉસકી કબર કુશાહા હોગી.

૪, ના-મ-ચે આમાલ, ઉસકે દાહને હાથમે દીન કયામતકે દીયે બાઇગે.

- ૫, પદલા મીઝાનકા ઉસકી નેકીયોંસે ભારી હોગા.
 ૬, મુનકર નકીરકો અછછી સુરતમેં દેખેગા.
 ૭, પુલ-સિરાતસે માર્નીદ ખીજલીકે ગુજરેગા.

ફરમાયા હઝરત સલ, ને કે, જો કોઈ કહે, લા-ઈલાહા ઇલ-લદલા-હુલ મલે-કુલ હક-કુલ-મુખીન. હર રોજ ૧૦૦, સો મરતખે, તો ઉસકો મુફલેસી ન સતાવે, ઓર કબરમેં વહશત ન-હોગી. ઓર દીલ ઉસકા ગની હોગા. ઓર વોહ જન્નતમેં દાખીલ હોગા.

હદીસે શરીફમેં આયા હે, યાને ફરમાયા રસુલ સલ, ને કે, અથ ઇમાન-વાલો, ભારી રખો તુમ અપની ઝમાન કો સાથ કલ-મયે, લા-ઈલાહા ઇલ-લદલાહ, કે યાને હર સાઅત, ઓર હર લહઝા, અપને પરવર દીગાર, કો યાદ કરો. ઓર ઉસસે હરગીઝ ગાફીલ ન-રહો. યુનાંચે હક-તઆલા, અપને કલામે પાકમેં ઇરશાદ ફરમાતા હે. યા ઐયો-હલ લજના આ-મનુજ કુરેહલાહા જક-રન કસી-રંવ, વ સખખેહુ-હો જુક-રતંવ, વ અસીલા. યાને અથ ઇમાન-વાલો, યાદ કરો અદલાહકો બહોત, ઓર પાકી ઓલો ઉસકી સુબહો શામ, યાને યાદ કરો અદલાહકો કસરતસે યાને બહોત, રાતકો, ઓર દીનકો, જંગલમેં ઓર ફરીયામેં, ઓર સેહ-હત, યાને તંદુરસ્તીમેં, ઓર ખીમારીમેં, ઓર પોશીદા, ઓર ઝાહીરમેં.

કિતાબ કુતુહાતે મક્કીયા, મેં લીખ્યા છે, કે જો કોઈ
શખ્સ ૭૦ હજાર મરતબે કલમયે શરીફકા વીઠે કરેગા,
તો વોહ બેહીશતમેં દાખીલ હોગા.

બાબ ચૌથા.

કુરઆને શરીફ, ઓર તીલાવતે કુરઆને શરીફકે
ફઝાયેલ.

હદીસે શરીફમેં છે, કે રસુલે અક-રમ સલ, ને ફર-
માયા, કે જો લોગ અદલાહ તઆલા, કે કીસી ઘર, યાને
મસજીદમેં જમા હોકર કુરઆન શરીફકો પઢતે પઢાતે હેં,
તો ફરીશતે ઉનપર ઉસ વકત તક અપને બાઝુઓંકા સાથા
કીયે રખતે હેં. ઓર ઉનકે લીયે મગફે-રત માંગતે રહતે
હેં. ચહાં-તક કે, વોહ ઉસે છોડ-કર કીસી ઓર બાલમેં
મશગુલ હો-જાયે. ઓર જો શખ્સ કીસી રાસ્તે પર ખુદાકી
ખુશ-નુદી હાસીલ કરનેકે લીયે ચલતા હે, તો ખુદા ઉસકે
લીયે જન્નતકા રાસ્તા આસાન કર દેતા હે. ઓર જો શખ્સ
અમલમેં ઢેર કર દેતા હે, તો ખાન-દાની શરાફત ઉસકો
કુછ ફાયેદા નહીં દેતી.

ઓર ફરમાયા આપને, કે જો લોગ એક જગા જમા
હોકર અહીંહ તઆલા,કી કિતાબ પઢતે હેં, તો વોહ
અહીંહ તઆલાકે મેહમાન હો-જાતે હેં. ઓર ફરમાયા
હઝરત રસુલ સલ, ને કે, જો લોગ એક જગા જમા હોકર
અહીંહ તઆલાકા જુકર કરતે હેં, ઓર ઉસ જુકરમેં
વોહ સીફ ઉસકી ખુશ-તુદી, ઓર રઝા-મંદી ચાહતે હેં,
તો એક પુકારને-વાલા ઉ-હેં પુકાર કર કેહતા હે, ‘ઉઠો
તુમહારી ખુરાઈયાં, નેકીયોંસે બદલ દી-ગઈ હેં.’ ઓર
રિવાયત હે, કે આપને ફરમાયા હે, કે જુસ શખ્સને કુરઆન
શરીફ પઢકર પઢાયા, ઓર સુનાયા, વોહ કસ્તુરીસે ભરી
હુઈ મશકકી માનીંદ હે. જુસકી ખુશખુ, સારે મકાનમેં
મહક રહી હો. ઓર જુસ શખ્સને પઢકે અપને પેટમેંહી
રખખા, ન કીસીકે પઢાયા, ઓર ન કીસીકે સુનાયા, તો
ઉસકા હાલ ઉસ મશકસા હે, કે જુસમેં કસ્તુરી ભરકર મોહ
બાંધ-દીયા ગયા હો.

હઝરત અબુ સઈદ ખદરી રહી, કેહતે હેં, કે રસુલ
સલ, ને ફરમાયા, કે કયામતકે દીન, તીન શખ્સ કસ્તુરીકે
ટેલોંકે ઉપર ખડે હોંગે, જીનકો કયામતકે દીનકી સખ્ત
ધખરાહટ નઝદીક તક ન-આઈ હોગી, ઓર ન હિસાબકા
ખૌફ જીનકે દીલોં-પર છાયા હુવા હોગા, એક શખ્સ તો
વોહ હે, જુસને મહઝ સવાબ સમઝ-કર કુરઆન શરીફ

પઢા, ઓર સવાળ-હી સમઝ-કર લોગોંકા ઇમામ બના. ઓર એક વોહ શખ્સ, હે કે જીસને સવાળ સમઝ-કર અબ્બાન કહી, ઓર એક વોહ ગુલામ, કે જીસને અલ્લાહ તઆલાકા હક, ઓર અપને માલીકોંકા હક અદા કીયા.

ઓર અબુ ઇમામા ફરમાયા કરતે થે, કે લોગો, કુરઆન શરીફ પઢો. કયું કે ખુદા-તઆલા, ઉસ દીલકે અબ્બાન નહીં કરતા, કે જીસને કુરઆન શરીફ હીફઝ કીયા હો. ઓર રસુલ સલ, ને ફરમાયા, કે અલ્લાહ તઆલા, બહોત લોગોંકે દરજે કુરઆન શરીફકે સબખ ખુલંદ કર દેતા હે. ઓર બહોત લોગોંકે દરજે ઇસકે સબખ પસ્ત કર દેતા હે.

હઝરત અબુ સઈદ ખદરી રહી, ફરમાતે હે, કે એક શખ્સને હઝરત. રસુલ સલ, કી ખીદમતમેં આકર અર્જ કીયા, કે મુજકેા કુછ વસીયત ફરમાઈયે, આપને ફરમાયા, કે અલ્લાહ તઆલાસે હમેશા ઠરતા રેહ, કે અલ્લાહસે ઠરના સબ નેકીયોંકી મોહર હે. ઓર જીહાદ કીયા કર, કે જીહાદ ઇસલામકી રોહબા-નીયત હે. ઓર ખુદાકા જીક કીયા કર. ઓર ખુદાકી કિતાબ હમેશા પઢા કર. કે વોહ તેરે વાસતે નુર હે ઝમીનમેં. ઓર જીકર હે આસ-માનમેં. ઓર સીવા કીસ્મી નેક બાતકે, ઓર સબ બાતોંસે અપની ઝબાનકે બંદ રખ. કે તુ ઉસકે સબખ શયતાન-

પર ગાલીબ રહેગા. ઓર ફરમાયા હઝરત રસુલ સલ, ને કે, ફરમાને-શરીફ પઠને-વાલે લોગ, ખુદાકે હોસ્ત, ઓર મુખલીસ હેં.

હુશામ ખીન હારીસ, ઇબને અબ્બાસસે રિવાયત કરતે હેં, કે જનાબ હઝરત રસુલ સલ, ને ફરમાયા. કે અય ઇબને અબ્બાસ, કયા મેં તુજકો અયસા તોહફા નહું ! કે જો મુજકો જીખ્તિ અલે, ને હીફ્તકે લીયે તાઅલીમ ફરમાયા હે. ઇબને અબ્બાસ કેહતે હેં, કે મેંને અર્જ કીયા, હાં, યા રસુલુલ્લાહ, ફરમાયા, કે એક તશતરીમેં ઝાફરાનસે અલ-હમ્દ, શરીફ આખીર તક, ઓર સુરતે મુલક, ઓર સુરતે હશ્ર, ઓર સુ-રતે વાકેઆ, લીખ-દે. ઓર ઝમ-ઝમ, યા મેંહ, યા હુસરે સાફ પાકીઝા પાનીસે ધોકર, તીન મીસ-કાલ દુધ, ઓર દસ મીસ-કાલ નખાતે સુફેદ (મીસરી) ડાલકર સુખોહકે વકત નિહાર મેંહ પીલે, બાઅદ હો-રકઆતેં અદા કર. જીનકી હરએક રકઆતમેં સુરયે ફાતેહા સો બાર, ઓર સુરયે ઇખ-લાસ, સો બાર પઠ. ફીર એક રોઝા રખ. ઇબને અબ્બાસ રહી. ફરમાતે હેં, કે ઇસ અમલકો આલીસ રોજ ગુજરને નહીં પાતે. કે હાફીઝા બઢ જાતા હે. ઓર યે અસલ સાઠ બરસસે કમ ઉપર વાલેકે લીયે હે. ઓર ફરમાતે હેં, કે હમને ઇસકો આઝમાયા. તો સહી નીકલા, ઓર ઇસકો લીખકર

અપની અવલાદકો પીલાયા કરતે થે. આસીમ કેહતે હેં, કે મેંને ઉસકો ખુદ અપને લીયે લીખ્યા થા, જખકે મેં પપ, સાલકી ઉમરમેં થા. પસ દો મહીને નહીં શુજરે થે, કે મેરા હાફીઝા ઇસ કદર બઢ-ગયા, કે ખ્યાન નહીં હો-સકતા.

હઝરત બાબાફરે સાદીકે રહી. બ-વકતે તિલાવતે કુરઆન, યે દુઆ પઢા કરતે થે.

અહલા-હુમ્મહ-દેની બિલ-કુરઆન, અહલા-હુમ્મા અજેર-ની બિલ-કુરઆન. અહલા-હુમ મરબુક-ની બિલ કુરઆન. અહલા-હુમ્મગ-ફેરલી બિલ-કુરઆન. અહ્લા હુમ-મર-હુમની બિલ કુરઆન.

હઝરત આયેશા રહી. ફરમાતી હેં, કે જનાબ રસુલ સલ, જખ કબી કીસી મજલીસમેં જુલુસ ફરમાતે, યા કુરઆન શરીફ પઢતે, યા નમાઝ પઢતે, તો ઉસકે ખતમ હોનેકે બાઅદ, યે ચંદ કલમે પઢતે.

સુબહા-નકા, અહલા-હુમ્મા વખે-હુમ્દે-કા, અશા-હુદો અન લા-ઇલાહા ઇલા અનતા વહ-દકા, લા-શરીકા લકા, અસ-તગ-ફેરેકા, વ-અતુબો ઇલય-કા.

મેંને અર્ઝકી, યા રસુલુલલાહ સલ, મેં દેખતી હું, કે જખ આપ કીસી મજલીસમેં જુલુસ ફરમાતે હેં, ઓર કુરઆન શરીફકો તિલાવત ફરમાતે હેં, તો ઉસકે આખીર થે કલમા પઢા કરતે હેં, ફરમાયા, હાં. જો શખ્સ, કોઈ

નેક ખાત કહે, તો ઉસ ખાત પર ચે કલેમાત ઉસકે લીચે મોહિર હો-જાતે હે; ઓર ને શખસ, કોઈ ખુસી ખાત મોહમે નીકાલે, તો ચે કલેમાત, ઉસકે લીચે કફેફારા હો-જાતે હે.

હઝરત રસુલે અક-રમ સલ, ને ફરમાયા, કે ને મોઅમીન કુરઆન શરીફ પઢતા રેહતા હે, ઉસકા હાલ તુરંજકે જયસા હે, કે જુસકા મઝાલી ઉમદા, ઓર ખુશખુ કુછ નહીં હે. ઓર ને કોઈ ફાજર, ઓર ફાસીક, કુરઆન શરીફ પઢતા હે, તો વોહ રીહાનકી તરેહ હે, કે ને ખુશખુ તો હેતા હે, મગર મઝા તલખ રખતા હે, ઓર ને ફાજર કુરઆન શરીફ નહીં પઢતા, ઉસકા હાલ તુમ્મેકે જયસા હે, કે મઝા તલખ હે, ઓર ખુશખુ નહીં હે. ઓર અખુ ઈમામ રહી, સે મરવી હે, કે રસુલ સલ, ને ફરમાયા, કે પઢો કુરઆન શરીફ, કયું કે વોહ પઢને-વાલેકા બહોત અછછા સીફારશી હે. ઓર આં-હઝરત સલ, ફરમાતે હે, કે ને શખસ કુરઆન શરીફ-મેં સે ૮૦ આયતેં પઢ લેતા હે. ખુદા ઉસકે લીચે દુન્યાકી હરએક ચયકે અદ્દકે મોવાફીક નેકીયાં લીખ હેતા હે. ઓર હઝરત અબ્દુલ્લા ખીન મસઉદ ફરમાયા કરતે ચે, લોગો કુરઆન શરીફમેં હમેશા નઝર ઠાલા કરો. કયું કે ઇબાદત હે.

હજરત ઉસમાન ઇબને અફફાન રહી, કુરઆન શરીફકો જુમઆકે દીનસે શુર કરકે, જુમેરાતકી રાતકો ખતમ કીયા કરતે થે. ઓર હજરત ઉમાર ખીન ખત્તાબ રહી, ને ફરમાયા, કે જો શખ્સ રાતકો ઉઠ-કર મીસવાક, ઓર વુજુ કરકે નમાઝમેં ખડા હો-જાતા હે. ઓર તકબીર કે સાથ કુરઆન શરીફ પઢતા રહેતા હે, તો ફરીશતા અપના મોંહ ઉસકે મોંહ-પર રખ-કર રહેતા હે, કે પઢ પઢ, તો અછછા હે. ઓર યે કામ તેરે લીયે અછછા હે. ઓર અગર વુજુ કર લેતા હે, મગર મીસવાક નહીં કરતા, તો ફરીશતા ઉસકી હીફાઝત કરતા હે, ઉસસે ઝ:યેદ કુછ નહીં કરતા, આગાહ હો, કે તહકીક કુરઆન શરીફકો નમાઝમેં પઢના એક ખઝાના હે, બેહીશત કે ખઝાનો-મેંસે, ઓર બહોત અછછા અમલ હે. લે-હાજ જહાં-તક તુમસે હો-સકે, ઇસે કસરતસે પઢો, ઓર તહકીક નમાઝ તુર હે. ઓર ઝકાત રૌશન દલીલ હે. ઓર સબ રૌશની હે. ઓર રોઝા દાલ હે. ઓર કુરઆન શરીફકી હુબજત હે, તુમહારે લીયે, ઓર તુમહારે ઉપર. ઓર કુરઆન શરીફકી ઇજ્જત કરો. બે-ઇજ્જતી, ઓર બે-અદબી મત કરો, કયુંકે અહ્મદ-તઆલા, ઉસ શખ્સકી ઇજ્જત કરતા હે, જો ઉસકી ઇજ્જત કરતા હે. ઓર જો કોઈ ઉસકી બે-ઇજ્જતી કરતા હે, તો અહ્મદ તઆલા, ઉસકી બે-ઇજ્જતી કરતા હે. ઓર તુમહેં માઅલુમ

હો, કે જો શખ્સ કુરઆન શરીફ પઢે, ઓર હીફઝ કરે. ઓરે ઉસપર અમલ કરે; તો અલ્લાહ તઆલાકે નઝલીક કયામતકે દીન ઉસકી હાઅવત હે, અગર ચાહીયે, તો દુન્યાહીમેં ઉસકો ધનાયત ફરમાવે.

કુરઆન શરીફકો નિહાયત ખુલુસ, ઓર મોહબ્બતસે પઢે, કે જીસસે મકસુદ (મતલુબ) મહઝ ખુદાવંદ તઆલાકી ખુશ-નુદી, ઓર રઝા-મંદી હો. ઓર ઉસકા બહેત અદબ કરે. ઓર પઢતે વક્ત દીલમેં થેહી ખ્યાલ કરે, કે અલ્લાહ તઆલાસે મેં હમ-કલામ હું, ઓર ઉસે દેખ-રહા હું. યા વોહ મુઝે દેખ-રહા હે. ઓર જબ પઢના ચાહે, તો પેહલે મોંહકો મીસવાકસે સાફ કરે, ઓર મીસવાક કરતે હુયે કહે. અલ્લા-હુમા ખારેક-લી ફી-હે, યા અર હમુર રાહે-મીન. ઓર મીસવાકકો હાંતોંકે સબ અતરાફમેં ફેરે. ઓર મીસવાક લકડીકી હોની ચાહીયે. ઓર બેહતર થે હે, કે પીલુકે હરખતકી હો. અગર સુખ ગઈ હો, તો પાનીસે ઉસે નરમ કરવે. ઓર અગર મોંહ ખુન વ-ગયરાસે ના-પાક હો, તોબી ઘોનેસે પેહલે કુરઆન શરીફકા પઢના બાયેઝ હે. મમતુ નહીં, ઓર નીહાયત ખુશ, ઓર ખુબ્બ, ઓર તફકુર, ઓર તદખ્ખુરસે પઢે, ઓર પઢતે હુયે રાચે, ઓર અગર ન રા-સકે, તો રોની સુરતહી બનાયે. આરેફીનકા તરીક, ઓર સાલેહીનકા હસ્તુર થેહી હે. હઝરત હામ્મહીમ ખવાસ ફરમાતે

હેં, કે લીલકી દવા પાંચ ચીજેં હેં. અવલ સોચ સમજ-કર કુરઆન શરીફ પઢના. દુસરા ખાલી પેટ રેહના. તીસરા રાતકો ખુદાદી ઇબાદતમેં ગુબાર દેના-ચૌથા સહરીકે વકત ખુદાકે આગે ગડ-ગડાના, ઓર આજી કરના. પાંચવાં નેકાંકી સોહબતમેં બયેઠના. ઓર કુરઆન શરીફ દેખકર પઢના, હીફ્ઝ પઢનેસે બેહતર હે.

ઓર જાનના આહીયે, કે કુરઆન શરીફકો ખુલંદ આવાઝસે પઢનેકી ફઝીલતબી અહાલીસસે સાખીત હે. ઓર આહીસ્તા પઢનેકી ફઝીલત-મેંબી અહાલીસ વારીદ હુઈ હેં, મગર આહીસ્તા પઢના અફઝલ હે. કયુ'કે ઉસમેં રીયાસે ઇનસાન મહપુઝ રેહતા હે. ઓર અગર રીયાઠા ખૌફ ન હો, તો ફીર ખુલંદ પઢના અફઝલ હે. બ-શરકેતે કીસી નમાઝી યા સોચે હુયે વ-ગયરાકો, તકલીફ ન પહોંચે. ઓર ઇસ સુરતમેં ખુલંદ પઢના અફઝલ ઇસલીયે હે, કે અમલ ઇસમેં બહોત ઝીયાદા હે. ઓર ઇસ પઢનેકા નફા દુસરે આદમી-કોણો પહોંચતા હે. ઓર પઢને-વાલેકી હીમ્મતકો ફીકર, ઓર તદબીરમેં મસફૂફ રખતા હે. ઓર ઉસકે કાનકો કુરઆન શરીફકી તરફ લગાયે રખતા હે, ઓર ની'દકો ઉડા દેતા હે. ઓર ખુશી ઓર લજ્જતકો બડહા દેતા હે. ઓર સોચે હુયે, ઓર ગાફીલકો જગાતા હે. પસ અગર ઇન ખાતોં-મેંસે કીસી ખાતકી પઢને-વાલા નિયત કરે, તો

ખુલ્લું પઢના બેહતર હે, ઓર આવાઝકે સંવાર કર પઢના સુસ્તહબ હે. બ-શરતેકે હરાઝી આવાઝકે સખબ હઠહે કુરઆનસે નીકલ-કર ગીતસે (ગાનેકે) મુશાબા ન-હોઝાયે, કયુકે ઇસિસે હરફ ઘટ બઢ જાતા હે. જો કે મમતુ હે. ઓર સુસ્તહબ હે. કે જબ સુરતકે હરમ્યાનસે પઢને લગે, તો ઇબતીદાયે કલામસે શુરૂ કરે. નકે સારે સીપારે, યા મંઝીલ યા રૂકુઅસે, કયુકે અકસર વોહ વસતે(હરમ્યાન) કલામમેં વાકેઅ હોતે હેં, અસકા તાઅલ્લુક, ઓર રખ્ત, હસરે કલામસે હુવા કરતા હે, પસ આદમીકે ચાહીયે. કે જો લોગ ઇસ બાતસે બે-ખબર હેં. ઉનકો દેખકર થોડા ન ખા-બયે. ઇસી વાતસે ખાઅઝ ઉલમાને ફરમાયા હે, કે કોઇ છોટીસી સુરત પુરી પઢના ઇસસે બેહતર હે. કે કીસી લંબી સુરતકે હરમીયાનસે કુછ થોડાસા છોટીસી સુરતકે ખરાબર પઢા જાયે, કયુકે અકસર લોગોંકો આયાતકા રખ્ત માઅલુમ નહીં હુવા કરતા. ઓર સુરતે અન-આમકો એક રકઆતમેં પઢના મન્ના હે. ઓર યું કેહના મકરૂહ હે, કે પુલાન આયાત, યા પુલાન સુરતકો મેંને ભુલા દીયા હે, બલકે યું કહે, કે મુઝે ભુલ ગયે હેં. ઓર હઝરત રસુલ સલ, ને ફરમાયા હે, કે કોઇ શખ્સ યું ન કહે, કે મેંને પુલાની આયાત ભુલાદી હે. બલકે યું કહે, મેં ભુલા દીયા ગયા હું. ઓર કુરઆન શરીફ પઢનેછી બહેતલી તાકીદ આઈ હે, ઇસલીયે. ઉસે

હમેશા પઢના ચાહીયે. ન દીન ન રાત. અગર થોડી થોડી આયતોં હર રોજ પઢી જાયેં, તો પઢને-વાલેકો કુરઆન શરીફ પઢનેકા હીફજ હાસીલ હો-જાતા હે, હઝરત ઉમર રદી, સે રિવાયત હે, કે હઝરત રમુલ સલ, ને ફરમાયા, કે કીસી શખ્સને રાતકો કુરઆન શરીફ કુછ પઢા થા, મગર નીંદકે જલ્દીસે પઢના મતરૂક હો-ગયા. ઓર ફીર ઉસને નમાઝે. ઝોહરકે અરસેકે દરમીયાન પઢ લીયા. તો ઉસકે ના-મ-યે આમાલમેં લીખ-લીયા જાતા હે. કે ગોયા ઉસને રાતકો કુરઆન શરીફ તીલાવત કીયા-ઓર આપને ફરમાયા, કે કુરઆન શરીફ પઢને-વાલેકા હાલ મોઅલ્લકા ઉંટોંકે જયસા હે. કે અગર ઉનકો પકડે રખજે, તો રૂકે રેહતે હે. ઓર અગર છોડ દે, તો હાથસે નીકલ-કર જાતે રેહતે હે. ઓર ફરમાયા, કે જો શખ્સ કુરઆન શરીફ પઢકર ભુલા દેતા હે. વોહ કયામતકે દીન, જખ ખુદા-તઆલાસે ભુલાકાત કરેગા, તો હાથ કટા હોગા. ઓર આપને ફરમાયા, કે જુસકો કુઆન શરીફકે ભુલ જાનેકા ખોશ હો, તો વોહ ચે પઢે. વોહ દુઆ ચે હે.

અલ્લા-હુમ્મા નવ્વેર બે-કિતાબેકા બ-સ-સરી, વ અત-લેફ બીહી લીસાની, વશ-રહ બીહી સદરી, વસ તાઅ-મીલ બીહી જ-સ-દી, બે-હવ-લેકા, વ કુવ્વતેકા, ફ-ઈન્જીહુ, લા-હવલા વ-સા કુવ્વતા ઇલ્લા બેકા

એક શબ્દને હઝરત રસુલ સલ, કી ખીદમતમે' કુરઆન શરીફ કે ભુલ જાનેકી શીકાયત કી, ઓર આપસે અર્ઝ કી, કે આ રસુલુલ્લાહ સલ, મુઝે અયસી ચીઝ તાઅલીમ ફરમાઈયે, જો મુઝે ઉસકી બખાયે કાફી હો-જાયે. ફરમાયા, કે પઢા કર. બિસ્મીલ્લાહ, વલ હમદો લિલ્લાહ, વલા ઇલાહા ઇલ-લ્લાહો વલ્લાહો અકબર, વલા હવલા વલા કુબ્લા ઇલ્લા બિલ્લા-હીલ અલી-ઇલ અઝીમ.

ખુદા તઆલા, ઉસસે ૭૦ દરવાઝે બલાકે ફેર લેતા હે. યાને બંદ કર દેતા હે. ઉનમેં પેહલા દરવાઝા ગમ, ઓર મુસીબતકા હે.

બાબ પાંચવાં.

ફઝાયેલે બિસ્મીલ્લા શરીફ.

જાનના ચાહીયે, કે બિસ્મીલ્લા શરીફ, કુરઆને શરીફકી પેહલી આયત હે, ઓર હઝરત રસુલ સલ, જો ખત કીસીકા ઇરસાલ ફરમાતે, તો ઉસમેં સબસે પેહલે બિસ્મીલ્લા, લીખખી જાતી-થી.

મનકુલ હેં, કે મનસુર બીન અમ્માર રહ, કે રાસતેમેં કાગજકા એક પરચા, (દુકડા) કે. છસમેં ગિસમીલા, શરીફ લીખી થી, વોહ મીલ ગયા, -ઉંહોને ઉસકો ઉઘ લીયા, ચોર ચુંકે ઉનકો કોઇ જગા રખનેકી ન-મીલી. ઇસલીયે ઉસકો નીગલ ગયે. ફીર રાતકો ખાખમેં દેખા, કે કોઇ કેહવા હે, કે અથ મનસુર, તુને જો ઇસ કાગજકી ઇઝત કી, ઇસલીયે તુઝ-પર, અદલાહ તઆલાને હિકમતકા ફરવાઝા ખોલ દીયા. તખસે વોહ જો કુછ ખાત કરતે, વોહ હિકમતસે કરતે.

રસુલ સલ, ફરમાતે હેં, કે છસ કાગજમેં ખુદાયે તઆલાકા કે.ઈ નામ લીખ્યા હુવા હો, ચોર વોહ ઝમીન પર કહીં ગીરા હુવા હો, તો જખ-તક ખુદાયે તઆલા, ઉસકો વહાંસે ઉઠાનેકે લીયે, કોઈ અપના હોસ્ત ન-લેજે, વહાં તક ફરીરતે અપને બાઝુઓસે ઉસકો ઘેરે રખતે હેં, ચોર જો શખ્સ અથસે કાગજકો ઝમીનસે ઉઠા-લેતા હે, તો ખુદાયે તઆલા, ઉસકા મરતબા ઇલ્લી-ઈનમેં ખુલંદ કર દેતા હે,

ખિશર બીન હારીસ હાફીકી તોબાકા બાએસ ચે હુવા થા; કે ઉંહોને કહીં રાસ્તેમેં પાઉંસે રોંઠા ખાંતા હુવા, એક કાગજ, કે છસમેં ખુદાકો નામ લીખ્યા હુવા થા, વોહ પાયા, ઉસકો ઉઠાકર એક દીરહમકા ઇતર ખરીદ કરકે, ઉસે

લગાયા. ઓર હીવારકી ફાટમેં રખ-હીયા. જબ રાત હુઈ,
તો ખાખમેં દેખા, કે કોઈ કેહતા હે, કે અય બિશર,
તુને મેરે નામકો મોઅત્તર કીયા હે, ઓર મેં તેરે નામકો
હનીયા, ઓર આખેતરમેં મોઅત્તર ફરંગી-ચુનાંચે અયસાહી
હુવા, કે જો ગની લોગ (હોલત-મંદ) પય-હલ નહીં ચલતે થે,
ઓર નંગે પાઉ ચલનેકો આર જાનતે થે, ઉનકે મરનેસે
ઉનકા નામભી મર ગયા, કે અબ દુનિયામેં ઉનકા કોઈ નામ
નહીં લેતા. ઓર યે શખ્સ ફકીર થા. કે નંગે પાઉ ફીરતા
થા, ઉસકા નામ સાલહા સાલ તક બાકી રહા. પસ કામ
અયસાહી કરના ચાહીયે, કે અલ્લાહ તઆલા, કે નઝદીક
કીસી કામ કરને-વાલેકા નેક કામ આયે, ઓર રાયેગાં નહીં
જાતા. ઓર જનાબ રસુલ સલ, ને ફરમાયા હે, કે અપને
અપને ખતોં, ઓર રીસાલોંમેં બિસ્મીલ્લા હિર રહમા
નિર રહીમ. લીખખા કરો. ઓર લીખતે વક્ત અબાનસે
પઢાબી કરો.

હઝરત ઉસમાન રહી, સે બિસ્મીલ્લા, ચરીફકી બાબત
કીસીને પુછા, તો ઉ-હોંને ફરમાયા, કે યે અલ્લાહ તઆલાકા
ધસમેં આજમ હે. ઓર યેહ-લી ફરમાયા, કે બિસ્મીલ્લા,
ખુદા-કે ધસમેં બાતીન પર હલાલત કરતા હે, ઓર ઉસસે
જો કુછ દુઆ માંગી જાયે, તો વોહ કુબુલ હો-જાતી હે.

મનકુલ હે, કે જો શખસ બિસ્મીલ્લા, શરીફકો બારા હજાર બાર પઢે. ઓર હર હજાર પઢનેકે બાઅદ હો રકઆત નમાઝે નફીલ પઢે, ઓર જો કુછ હાજત હો, વોહ પુઠાસે માંગે. ફીર બિસ્મીલ્લા, પઢના શુરૂ કરે, ઓર એક હજાર બાર પઢે. બાઅદ હો રકઆત નમાઝે નફીલ પઢે, ઓર દુઆ માંગે, ઇસ તરેહસે બારા હજારકી ગીનતી પુરી કરે, ઓર જનાબે બારીમે' દુઆ માંગે, તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી હાજત રવા હો-જાયેગી.

શયેખ અબુ મોહમ્મદ ખીઝરી રહી, લીખતે હે', કે ઇમામ અબુ યાકુબ શાજલી કેહતે હે', કે ઇબ્રાહીમ ખીન સુસા, એક પુઝુર્ગ થે, ઉન્હોંને ઇસા ખીન દાઉદ ફકીહ, કે જો કરામાતે અવદીયાકા સુનકીર થા, ઉસકે હકમે' બદ-દુઆ કી, કે વોહ પાગલ યાને દીવાના હો-જાવે. યુનાંચે અયસાહી હુવા, કે વોહ દીવાના હો-ગયા, ઓર ઉસી હાલતમે' વોહ મર ગયા. ઉન પુઝુર્મકે આગે લોગોંને હાકીમ-કે જુલમકી શિકાયત કી, તો ઉન્હોંને બહોતસી ખલકત ફરીયા કે કિનારે પર જમા કરકે, બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ, હજાર મરતબે, ઓર અલ્લ-હમદો લિલ્લાહ, હજાર બાર, ઓર લા-ઈલાહા ઇન્ન લાલ્લાહ, હજાર બાર, ઓર ફરૂદ શરીફ, હજાર બાર પઢ-કર, હાકીમકે લીચે

મઠ-દુઆ હબાર બાર કી, પસ વોહ હાકીમે ઝાલીમ ગીરફતારે
બલા હુવા. ઝોર ઉચકી સલ્તનત તબાહ હો-ગઈ.

એક આરીફ ફરમાતે હેં, કે બિસ્મીલ્લા હિર રહમા
નિર રહીમ, કે ૧૯ હરફ હેં, ઝોર દોઝખકે દારોગેલી
૧૯, હેં, તો અઘ્લાહ તઆલા, ઉન ઝોન્નીસ હરફોંકે
તુફેલ દોઝખકે ઝોન્નીસ દારોગોંકે મોઅમીનોંકે લીયે ઠકા
કર હેતા હે.

બાબ છઠ્ઠી.

સુ-૨-યે ફાતેહા, (અત-હમ્દ) કે ફવાયેદ.

યે સુરત મઝી, યાને મઠકે શરીફમે નાઝીલ હુઈ હે.
ઝોર સુ-૨યે ફાતેહા, ઈસલીયે ઈસકા નામ હુવા, કે કુર-
આમ શરીફકા શુર ઈસી સુરતસે હે. ઝોર ચેહ દુસરી સબ
સુરતોંસે ચેહલે હે. ઈસલીયે ઈસકા નામ ઉમ્મુલ કુરઆન
હે, ઈસમેં સાત આયતે હેં. પસ ઈસ સુરતકા આધા હીસ્સા
સનામેં, ઝોર આધા દુઆમેં હે.

હઝરત સલ, ને ફરમાયા, કે જીસને સુ-૨યે ફાતેહા
પઢી, તો ગેયા જીસને તોરેત, ઝોર ઈજલ, ઝોર અશુર,

ઔર કુરઆને શરીફકો પઠા. ઔર આપને ફરમાયા, કે
 ये सुरत हरएक गमकी शीश है. ઔર કુરઆન શરીફકી
 સબસે અફઝલ આયત, અલ-હમદો લિલ્લાહે રખખીલ
 આ-લ-મીન, હે.

જો શખ્સ સુ-રયે ફાતેહાકો આલીસ બાર પઠકર પાનીકે
 ખ્યાલે પર દમ કરકે, જસ શખ્સકો તપ, યા બુખાર હો,
 ઉસકે મોંહ પર ઉસ દમ કીયે હુયે પાનીકે છોટે મારે, તો
 ઇનશા અલ્લાહ, બુખાર ઉતર જાયેગા.

અગર કોઈ બીમારીકી હાલતમે ઈસ સુરતકો પઢે,
 યા કીસી બરતનમે લીખ-કર, ઔર પાનીસે ધોકર પીયે,
 ઔર મોંહ પર પાનીકે છોટે મારે, ઔર અપને સારે બદન પર
 ત્રીન ભરતબે મલે, ઔર મલતે હુયે યે દુઆ પઢે.

અલ્લા-હુમ-મશાઈ અન-તરા શાફી, અલ્લા હુમ-મકફે
 અન-તલ કાફી, અલ્લા-હુમ માઅફે, અન-તલ મોઆફી,

અગર બીમારકી મૌત નહીં આ-પહોંચી હો, તો બીમાર
 અછછા હો-જાયેગા.

જો શખ્સ બરસાતકે પાની પર, સુ-રયે ફાતેહા, ૭૦
 બાર, ઔર આ-ય-તુલ કુરસી, ૭૦ બાર, ઔર કુલહો
 વલ્લાહ ૭૦ બાર, ઔર કુલ આઉલો બે-રખખીલ ફલક
 ઔર કુલ આઉલો બે-રખખીન નાસ. સતર સતર ભર-
 તબે પઠકર દમ કરે, ઔર ઉસ દમ કીયે હુયે પાનીકો

ખીમારકો પીલાવે. ઇસ તરેહ સાત રોજ તક અમલ કરે, તો
ઈનશા અલ્લાહ, વોહ ખીમાર અછછા હો-જાવેગા.

ખાખ સાતવાં.

* સુ-રયે યાસીનકે ફવાયેદ.

હજરત પય-ગંબર સલ, ને ફરમાયા હે, કે હરએક
શયકા એક દીલ હે, ઓર કુરઆન શરીફકા દીલ સુ-રયે
યાસીન હે. જો શખ્સ યે સુરત પઢતા હે, તો અલ્લાહ
તઆલા, ઉસકે ના-મ-એ આમાલમેં દસ કુરઆન પઢનેકા
અજર લીખ દેતા હે, યે સુરત હર હાજત-મંદકી હાજત
પુરી કર દેતી હે. ઓર જો શખ્સ ઇસકો શામકે વકત પઢે,
વોહ સુખહો તક ખુશીમેં રેહતા હે, ઓર જો સુખહોકો
પઢે, વોહ શામ તક ખુશ રેહતા હે. ઓર જો શખ્સ ઇસકો
સકરાતે મૌતકે વકત પઢે, તો વોહ જાન કબ્જ કીયે જાનેસે
પેહલે રીઝવાને જન્નતકો અપના મુતેઅર દેખ લેતા હે.
ઇસકી ફઝીલતમેં બહોત હદીસેં આઈ હે, મગર યહાં
ઇસીખર ઇકતીફા કીયા હે.

* સુ-રયે યાસીન, તખારક, મુઝ્ઝીમીય, વ-ગવરા સુરતે, હદીથ-
તુલ મુરસેલીન, નામકી હમારી છપવાઇ હુમ કિતાબમેં ગુજરાતી
હરફોમેં લીખ્ખી હુમ હે. મંગવા-કર મુલા-હીજા ફરમાવે. કીમત
આફ આને.

ફરમાયા રસુલે ખુદા, સલ્વાને કે, એ કોઈ ચાહે, કે ઝીયારત કરે અપને માં-બાપકી, યા એક ઉન દોનોંમેં સે, તો ઉનકી કબરકે પાસ સુ-રયે યાસીન, સાત મરતબે પઢે, ઓર ઉનકો બખશે, તો માં-બાપકી ઝીયારત ગુરૂર ખાખમેં હોગી.

વાસ્તે કઝાયે હાજતકે સાત રોજ તક પઢે, હર રોજ સાત બાર સુ-રયે યાસીન પઢ-કર, સાત સુલતાનોંકી અર-વાહોંકો સવાબ બખશે. શંબાકે રોજ સુલતાન બા-ચઝીદ રહ, કેા. ઓર એક શંબાકે સુલતાન અબુ-સઈદ રહ, કેા, ઓર દો-શંબાકે સુલતાન ખુરાસાની રહ, કેા. ઓર સે-શંબાકે સુલતાન ઇબ્રાહીમ અહમ રહ, કેા. ચહાર-શંબાકે સુલતાન સંજર રહ. કેા. પંજ-શંબાકે સુલતાન મહમુદ ગાઝી રહ, કેા. ઓર બુમઆકે સુલતાન ઇસમાઈલ ખીઆખાની રહ, કેા સવાબ બખશે.

અગર કીસીકેા બહુ કીયા હો, તો ઉઠ કચ્ચા લાકર ઉસપર સુ-રયે યાસીન ત્રીન મરતબે પઢકર હમ કરે, ઓર બહુ-કે ટુટ બનેકા ખ્યાલ હીલમેં રખે; ઓર જુસકેા બહુ કીયા હો, તો ઉસકેા હમ કીયા હુવા ઉઠ જલાકર ખુવાં દેવે, તો ઇનશા અલ્લાહ, બહુ દુર હોગા.

અગર કોઈ ચાહે, કે બહુ કીસી પર અસર ન-કરે, તો સાત દાને મંદુમ, યાને ઘીહુંકે લાવે. ઓર ઉન દાનોં

પર સુ-રયે યાસીનકો સાત મરતમે પઢકર દમ કરે, ઓર વોહ દાને સીધે હાથકે બાજુ-પર બાંધે, તો ઉસપર બહુ અસર ન-કરેગા.

અગર કોઇ ચાહે, કે દુન્યામે વોહ મશહુર હોવે, ઓર સબ લોગ ઉસકી ઇઝઝત કરે, તો ચાહીયે, કે હર રોજ સુબહોકી નમાઝકે બાઅદ, ૭૦ મરતમે સુ-રયે યાસીનકો બા-વુજુ પઢે, પઢતે વકત મોંહ કિબલેકી તરફ કરકે પઢે. ઓર અપને ઉપર દમ કરે, ઇસ તરેહ હમેશા વીર્દ રખે, તો ઈનશા અલલાહ, ઇસ સુરયે સુઆરકકી બરકતસે ઉસકી હર જગા ઇઝ-ઝત હોગી. ઓર ઇસમે ઓરબી બહોત ફાયદે હેં.

બાબ આઠવાં.

સુ-રયે વાકેઆ-કે ફવાયેદ.

ઈબને મસઉદ રહી, ફરમાતે હેં, કે મેંને હઝરત રસુલે કરીમ સલ, કો ફરમાતે હુયે સુના હે, કે જો કોઇ શખ્સ સુ-રયે વાકેઆકો હમેશા રાતકે વકત પઢ-લીયા કરે, તો ઉસકો કબી ફકા (તંગી) ન-આયેગા. ઓર જો શખ્સ

ઇસ સુરતકો હર સુખોહકે વક્ત પડે, તો ફર, ઓર તંગી રીઝકકી ઉસકે નઝદીક કભી ન-આયેગી.

એક આરીફ ફરમાતે હે, કે જબ ઇસકો મૈયતકી કબર પર પઢા જાવે, તો ઉસ મૈયતકે અજાબમેં કમી હો-જાતી હે, ઓર જબ કીસી ખીમારકે પાસ ઇસકો પઢા જાવે, ઓર ઉસ ખીમાર પર પઢકે દમ કરે, તો ઉસ ખીમારકો અદલાહ, શીફા દેતા હે, ઓર અગર કરીખુલ-મર્ગ શખ્સકે પાસ પઢકે ઉસપર દમ કરે, તો માત ઉસ પર આસાન હો-જાતી હે. ઓર જો શખ્સ ઇસકો સુખોહ, ઓર શામ, ખા-વુજુ પડે, તો વોહ કભી તંગી, ઓર મુક-લેસીમેં ન-રહેગા.

બાબ નવ્વાં.

સુ-રયે મુઝ-ઝમ્મીલકે ફવાયેદ.

તમન્નાયે દીલીયે ઝાહીરી, ઓર બાતીનીકે લીયે ઇસ સુરતકો હર રોજ ૪૧ બાર પડે. ઓર અગર ન હો-સકે, તો હર રોજ આશ મરતબે પઢ લીયા કરે. ઓર તરફીબ ઇસ સુરતકે પઢનેકી ઓર હાજત બર આનેકે લીયે ચે હે, કે

સો દફે દુરૂંક શરીર, ઓર એક બાર સુ-રયે અલ-હમ્દ,
 પઠ કર, એક બાર યે સુરત પઠે, ઇસ તરેહ બારા બાર
 પુરે કરે, અબલ તીન રોજ પઠ-કર ઝકાત દેવે. બાઅહ
 એક ચીઘા, હર કોઈ મકસદકે લીયે પઠે. ઓર એક અમલ
 મુજરરીબ ઇસ સુરતકા યે હે. કે હસ ઓરતકે બચ્ચેકે
 ઉમ્મુસ સુબયાનકા ખલલ હોતા હો, તો ઉસકે કઠકે બરાબર
 ૪૧ તારકા ધાગા કંવારી લડકીકે હાથસે કતા હુવા નીલા
 રંગવા-કર અબલ, ઓર આખીર દુરૂંક પઠ-કર, એક દફે
 યે સુરત પઠ-કર, એક ગીરેહ ઉસ ધાગેમે' દેવે. ઇસ
 તરેહ ૪૧ ગીરેહે' દેકર, ઉસ ઓરતકે ઐયામે હમલમે'
 વોહ ગંડા ગલેમે' ડાલે. ઓર બચ્ચા પચદા હોનેકે બાઅહ
 બચ્ચેકે ગલેમે' ડાલે. તો ઇનશા અલ્લાહ, મહપુઝ રહેબા.

બાબ દસવાં.

સુ-રયે મુલ્ક (તબારક) કે ફવાયેહ.

ઇસ સુ-રયે મુબારકકી બહોત ફઝીલત હદીસે શરીફ
 મે' મરવી હે. ફરમાયા બાં-હઝરત સલ, ને કે, કુરઆને
 શરીફમે' એક સુરત હે. કે ઉસમે' તીન આયતે' હે, કે બે

શક્યાઅત કરતી હેં મર્દકી, યાને જો કોઈ ઉસકો પઠતા હે, યહાં તકકે વોહ બખશા જાતા હે, વોહ સુ-રયે મુબારક તબા-રકલ લજ, હે.

ફરમાયા હજરત નબી સલ, ને કે, જીસને પઠા, સુ-રયે મુદકે, પસ ગોયા, કે ઝીંદા કીયા ઉસને શામકો. યાને ઈબાદત કી, તમામ થયે કદરમેં.

ફરમાયા હજરત સલ, ને કે, દોસ્ત રખતા હું મેં, હર મોઅમીનકો, કે જીસકે દીલમેં હોગી યે સુરત, યાને ઇસ સુરતકો. હર મુસલમાન યાદ કરે, ઓર પઢે.

રિવાયત હે, કે જબ મુરદકો કબરમેં રખતે હેં, તો ફરીશ્તે અબ્બકે આતે હેં. તો યે સુરત વાસતે હિમાયત, ઓર મુમાને-અતકે ખડી હોતી હે, ઓર ઠેહતી હે, કે યે શખ્સને મુજકો પઠા થા. ઓર ઇસને મુજકો અપને સીનેમેં રખા હે.

બાબ ગ્યારહવાં.

સુ-રયે ઇબલાસ, (કુલહો વલ્લાહ) કે ફવાયેદ.

હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે સુ-રયે ઇબલાસ, એક તોહાઈ કુરઆનકે બરાબર હે, બાઅન્ને અસહાબસે રિવા-

યત હે, કે બે કોઈ સુ-રયે કુલહો વલ્લાહ, હમેશા પઢા કરે, તો હર તરેહકી ખયરો બરકત પાયે, ઓર દુન્યા વ આખે-રતકે સખ શરોંસે મહુખ રહે, બાઅઝ ઉલમાસે રિવાયત હે, કે બે શખસ સુ-રયે ઈખલાસકો ખરગોશ, યાને સસેકી ઝીલ્લી પર લીખ-કર, અપને પાસ રખે, તો ઉસે કોઈ છન ઓર ઈન્સ, ઓર કોઈ મુછ બાનવર, તકલીફ ન હે-સકે. એક શખસને જનાબ હઝરત રસુલ સલ, કે હુજુરમેં મુફલેસીકી શીકાયત કી, તો આપને ફરમાયા, કે જબ તુ અપને ઘર બવે, તખ કુલહો વલ્લાહ, પઢ લીયા કર, ઉસને અયસાહી કીયા. ઓર મતલબકો પહોંચા.

ફરમાયા હઝરત રસુલ સલ, ને કે, બે શખસ કબ્રસ્તાન પર બકર બારા મરતખે ઈસ સુરતકો પઢે, ઓર ઉસકા સવાબ મુરદોંકો બખશે, તો અલ્લાહ તઆલા, ઉસકો મુરદોંકી તેઅઢાદકે બરાબર અજર અતા ફરમાતા હે.

બાબ બારહવાં.

સુ-રતુન નાસ, કે ફવાયેદ.

બે શખસ ઈસ સુરતકો હમેશા પઢતા રહે, તો વોહ હમેશા સહીહ, વ સલામત રહેતા હે. ઓર છસકો વઝર

લખી હો, ઉપર અગર ઇસકો પઠા બવ, યાને કુલ આઉને
કો, તો વોહ તંદુરસ્ત હો-બતા હે, ઓર અગર મરીઝ પર
પરહા બવે, તો વોહ સેહ-હત-યાળ હો-બતા હે. ઓર
અગર કોઈ મરીઝ કરી-બુલ મૌત, યાને સકરાતમેં હો,
તો મૌતકી સખતી ઉપર આસાન હો-બતી હે. ઓર
અગર જો કોઈ ઇસકો સોતે વક્ત પઢે, તો વોહ જીનોં, ઓર
આદમીયોંકે વસ-વસોંસે મહપુઝ રેહતા હે, ઓર જો શખ્સ
ઇસકો લીખકર ખચોંકે ગલેમેં ડાલ-દે, તો વોહ જીનોં
ઓર જંગલી બનવરોંસે હિફાઝતમેં રહેંગે. ઓર જો કોઈ
શખ્સ ઇસકો બાદશાહોં, ઓર હાકીમોંકે યહાં બકર પઢે,
તો વોહ ઉનકે શરસે હીફોંજો અમાનમેં રહેગા.

બાબ તેરહવાં.

ચહેલ કાફકે ફવાયેદ.

તરકીબ ચહેલ કાફકે પઢનેકી ચે હે, કે અવ્વલ શબ્દ
જુમઆકી, યાને જો જુમઆ મહીનેમેં પેહલે આવે, ઉસ
રાતકો ગુસલ કરે, ઓર બાઅદ ગુસલકે દુગાના નફીલકા
ગુબારે. બાઅદ ઉસકે ચારા બાર અવ્વલ, ઓર આખીર

હુરૂંદ શરીર પડે. ઝોર એક હબાર ઝોર એક બાર, એક જલસેમેં હુઆયે મજકુર પડે. ઇસ તરેહ આલીસ રોજ તક પડે, વોહ હુઆ યે હે.

કફાકા રખોડા, કમ ચકફી-કા વાકે-ફતન, કફકા-ફાહા કકમીના. કાના મન કલકા, તકરરો કર-રન, કરરીલ કરરે, ફી કબલી, તોહ-ફીયા મશક-શ-ક-તન, કલ્લો લકીલ કીલકા કફાકા માલી, કફા-કલ કાના કુર બ-ત-હુ, ચા કવ-કબન કાના તહકી, કવ-કબલ ફ-લ-કા

યે અમલ આલીસ રોજ તક પડે, બાઅદ ચીછા પુરા હોનેકે હર રોજ ૪૧ વકત પડે. અગર ઇતના ન હો-સકે, તો ૧૧ ચા ૭ બાર પડે.

વાસ્તે તસખીરકે, ઝોર બર આને હાબતે દીની, ઝોર હુન્યવીકે, યે ઇસમ કમાલ તાસીર રખતા હે.

બાબ ચૌધવાં.

આ-ચ-તુલ કુરસીકે ફવાયેદ.

હુદીસે શરીરમેં આયા હે, કે જો કેઇ શખ્સ રાતકો આ-ચ-તુલ કુરસી, પડે, તો સયતાન ઉસકે પાસ ન-આવે.

ઔર જો કોઈ હર નમાઝકે બાઅદ પડે, તો મરનેકે બાઅદ બેહીસ્તમેં હાખીલ હો. જો કોઈ શખ્સ જુમઆકે દીન અસરકે બાઅદ ખાલી જગામેં ૩૧૩ બાર આ-ચ-તુલ કુરસી પડે, તો અયસી ખયરો બરકત હાસીલ હો, કે કીયાસમેં ન-આવે. જો કોઈ આયાતે મજકુરાકે સોતે વકત તીન મર-તબે પડે. ઔર બાઅદ બાગનેકે તીન મરતબે પડે. ઔર અપને તમામ બદન પર હમ કરે, તો જુમલે ૬૨૬ હકા હોવે. ઔર જાહુ, ઔર નઝર અસર ન કરે.

આ-ચ-તુલ કુરસી, યે હે.

અલ્લાહો લા-ઇલાહા ઇલ્લા-હુ અલ હૈયુલ કૈયુમ,
લા-તા-જુબુહો, સી-ન-તુ'વ વલા નૌમ, લહુ મા-ફીસ
સમા-વાતે, વમા ફીલ અરદે, મન-ઝલ-લજી યશ-ફરો
ઇન-હુ ઇલ્લા યે-ઇજ-નેહ, યાઅ-લમો મા-ખયના
અયદી-હીમ, વમા ખલ-ફાહુમ, વલા યોહુ-તુના યે-શય
ઇમ મીન ઇલ-મીહી, ઇલ્લા યે-માશાઆ, વસેઆ કુરસીઆ
હુસ સમા-વાતે, વલ અરદા, વલા ચઉ-દોહુ હીફ-ઝોહોમા
વહો-વલ અલી-ઉલ અઝીમ.

બાબ પંધરવાં,

અસમાયે કાહફકે ફવાયેદ.

બચ્ચાંકી હિકાઝતકે વાસતે અસહાબે કાહફકે નામસે અમાન મીલતા હે. ઝોર આગમે' જલનેસે ઝોર ગારત-ગરીસે બચનેકે લીચે, બ-તઝોર તાવીજ અપને પાસ રખખે, તો હર આફતસે પનાહમે' રહેગા. શેર, ઝોર હાથી, ઝોર ફરીદે ઝોર સબ બલીયાત, વ-ગયરાસે બચેગા. ઝોર જો કેઈ ઇન નામોંકા વીઈ હુમેશા રખખેગા. તો પેટકે હર્ફસે બચેગા. અગર કેઈ આહે, કે ફરીયામે' હુબનેસે અમનમે' રહે, તો ઇન નામોંકા સાત મરતબે પઠ-કર, અપને ઉપર દમ કરે, અગર ઇન નામોંકા લીખ-કર, જહાં આગ લગી હો, તો સુફેદ જામે-પર લીખ-કર, ઉસ જામેમે' ક'કર બાંધે, ઝોર ઉસ જામેકા આગમે' ડાલે, તો આગ ઠંડી હો-જાવે.

• અસહાબે કાહફકે નામ યે હેં.

ઇલાહી બે-હુર-મતે યમલી-ખા, મક-સલ-મીના કશફુ-તત, તબયુ-નુસ, જ્જર ફતયુ-નુસ, કસા ફતયુ-નુસ, યુવાનુસ, જુસ, વ કલ-બોહુમ મિત-મીર, વ અ-લલાહે કસ-ફુસ-સમીલ, વ મીનહા જયેરન, વલવ-શા અહલાહો લ-હુદા-કુમ અજ-મહન.

બાળ સોહવાં.

નાદે-અલીકે ફવાયેદ.

અગર કોઈ બીમાર હો, ઓર ઉસકે ઇલાજસે આજીજ આવે, તો સાત મરતબે બરસાતકે પાની પર પઢ-કર દમ કરે, ઓર ઉસ બીમારકો વોહ પાની પીલાવે, તો શીફા પાવે. ઓર વાસતે દફા હોને જીનકે પંધરા મરતબે પઢ-કર, પાની પર દમ કરે, ઓર જીસકો જીનકા ખલલ હો, ઉસકે મોંહ-પર પાનીકે છીટિ મારે, તો જીન દફા હોગા. જો કોઈ કીસી ગમમેં ગીરફતાર હો, તો હર રોજ એક હબ્બર મરતબે પઢે, તો ઉસકા ગમ દુર હોગા ઓર ખુશી હાસીલ હોગી. ઓર જો કોઈ સુખોહકે વક્ત ૯૧, મરતબે હર રોજ પઢે, તો મુફલેસી દુર હોગી, ઓર દોલત-મંદ હોગા. ઓર જો કોઈ કયેદ હો-બાવે, તો એક હફતે તક, હર રોજ ૧૬૦ મરતબે નાદે-અલી પઢે, તો કયેદસે રીહા હોવે.

હજરત ઈમામ જાઅફરે સાદીક રહી, સે રિવાયત હો, કે જીસ કીસીકો કોઈ મુશકીલ દરપેશ હો, તો આલીસ રોજ તક, હર રોજ ૬૬, મરતબે પઢે. તો સબ મુશકોલે ઉસકી આસાન હોગી.

અગર કીસીસે કોઈ શખ્સ નારાજ હો, ઓર ઉસપર ગુસ્સે હોવે, તો ૭૧ મરતબે ઈન કલેમાતકો પઢકર ઉસકે સામને જાવે, ઓર ફીર તીન મરતબે પઢે, ઓર આહીસ-તાસે અપને ઉપર દમ કરે, તો ખુદાકે હુકમસે ઉસકા ગુસ્સા, ઓર ગઝબ, લુત્ફ ઓર મેહરબાનીસે ખદલ જાવેગા.

નઝરે ખદ, ઓર ઝખાન-ખંદીકે લીયે તીન રોજ તક હર રોજ ખીસ મરતબે પઢે, તો દુશ્મનોંકી આંખોંસે, ઓર ખદ-ગોયોંકી ઝખાનસે અમનમે રહેગા.

નાદે-અલી યે હે.

નાદે અલી-યન મઝ-હુરલ અબ-યેખ, તજેદ-હો અવ-નન લકા ફીન નવા-યેખ, કુદલો હુમ્મીન, વ ગમ્મીન સ-યન-જલી,બે-નુખુ-વતેકાયા મોહુમ્મદ, વબે-વિલા-યતેકાયા અલી, યા અલી, યા અલી, અદ-રેકની.

ખાખ સત્તરવાં.

ઇસમે આઝમકે ફવાયેદ.

હઝરત ઇમામ, ઝય-નુલ આબેદીન રહી, ફરમાતે હે, કે મુઝે અજ્ઞાહ તઆલાને ખાખમે તાઅલીમ ફર-માયા હે, કે “લા ઇલાહા ઇલ-લ્લહાહ” ઇસમે આઝમ

હે, ચોર બાઅજોને “અણા-હુલ લજી લા ઇલાહા ઇલા હોવા, રખખુલ અર શીલ અમીમ.” કે ઇસમે આઝમ કહા હે, ચોર બાઅજે કામેલીનકે નઝલીક, બિસમિલ્લા હિર રહમા નિર રહિમ, ઇસમે આઝમ હે.

બાઅજોંકે નઝલીક, યા અણાહ, યા રહમાન, યા રહીમ, ઇસમે આઝમ હે. અગર કેઇ જુમઆકે દીન બાઅક નમાઝે અસર કિબલા-રૂ, ચોર સર બરહના (ખુદલા) હોકર, જંજલમેં ગુરૂબે આફતામ તક ખીલા જુમાર (ગીનતી) પુરી તવજ્જો, ચોર હુજુરે કદમકે સાથ ઇન અસમાઓંકે પઢતા રહે, તો ખાહ કયસીબી મુસીબતમેં ગીરફતાર હો, યા કઠીન આરજુ રખતા હો, અવ્વલ તો ઉસી દીન, વર ન દુસરી, યા તીસરી જુમઆકી નાબત ન-આયેગી, કે મુસીબતસે ખલાસી મીલ-બાયેગી. દુઆ મકબુલ, ચોર આરજુ હુસુલ હોગી.

બાઅજોંને સીફ ઇસ આયતકો યાને, “લા-ઇલાહા ઇલ્લા અનતા સુબહા-નકા, ઇન્ની કુન્તો મિનઝ ઝાલે-મીન.” કે ઇસમે આઝમ કહા હે. અકસર મશાયેબે ઉઝામકા ઇસકી સુરઅત તાસીર પર ઇ-તે-ફાક હે. કયું કે ઇસકી સેહ-હત, ચોર કુબુલીયત પર કલામે રખાની શાહીદ, ચોર નાતીક હે, જયસા કે ઇરશાદ હોતા હે. ફસ-તજીબના

લહુ, વ નભજેના-હો, ચાને અલ્લાહ તઆલા, ફરમાતા હે. કે
 ચુનુસ અલે, ને મછલીકે પેટમે' જખ ઇન અલ-ફાઝોસે
 દુઆ-માંગી, તો હમને ફૈરન ઉસકી દુઆ કુબુલ કર લી,
 ઓર ઉસકો ગમસે નભત લી. ઇસી તરેહ હમ મોઅમી-
 નોંકો નભત લીયા કરતે હે'. હઝરત સરવરે આલમ સલ,
 ફરમાતે હે', કે મુજે અપની ઉમ્મત પર તાઅજ્જુબ આતા
 હે, કે વોહ મુશ્કીલકે વક્ત ઇસ દુઆકો કયું નહીં પઢતે.
 ઇસકે પઢનેકે મુખ-તલીફ તરીકે હે'. મીન-જુમલા ઉનકે
 એક ચે હે, કે હુસુલે મતલબકે લીયે હર રોજ બારા હઝર
 મરતબે પઢે. ઓર ઇસ-તરેહ આલીસ રોજ તક પઢે,
 અગર ઇતના ન-હોસકે, તો હર રોજ બારા સો મરતબે પઢે.
 લેકીન અવલ, ઓર આખીર હુઝૂર શરીફ, તીન ચા પાંચ
 મરતબે પઢે.

દુસરા તરીકા ચે હે-કે એક લાખ પચ્ચીસ હઝર
 મરતબે પઢે. ખાહ એક રાતમે'. ખાહ એક ચીલ્લેમે' પુરા
 કરે, અચસી તાસીર ફેખેગા, કે હથરાન રેહ બચેગા.
 ચુનાંચે એક શખ્સ કીસી જુમ'મે' ફૈસ ગયા, ઓર કેઈ
 સુરત રીહાઈકી ન-પહી, કયેદકી સજાકા ચકીન થા, સીફ
 કેટકા આખીરી હુકમ સુનાના બાકી થા. કે ઉસ શખ્સને
 એક રોજ પેહલે ઉસને આયતે કરીમા, મજકુરાકા વીર્
 શુદ્ધ કરકે, એક દીન, ઓર રાતમે' સવા લાખકી તેઅઝાહ

(ગ્રીનતી) પુરી કરદી, અગલે રોજ અદાલતમેં હાઝીર હુવા, તો બિલકુલ બરી (બિ-ગુનાહ) હોકર ઘર આયા.

તીસરા તરીકા ચે હે-કે રાતકે વકત ૩૬૦ મરતબે હર રોજ પઢા કરે, ઓર ખ્યાલા પાનીકા ભરકર પાસ રખ લેવે, હર સેંકડે પર તસખીહકો ઉસ પાનીમેં તર કરકે મોંહ પર, ઓર સીને પર, ઓર છુસમ (બદન) પર મલ લીયા કરે, આલીસ દીન ન-ગુજરેંગે, કે કામ બન જાયેગા. મગર વાજેહ રહે, કે ચે ઇસમ જલાલી હે, ઇસકે અમલકે વકત બહોતસી શાયેતકા લીહાજ રખના પડતા હે, ઇતેહા ફરજેકી પાકીઝગી-કા ખ્યાલ રખના, હલાલ ખાના, સચ ખોલના, જુટસે પરહેઝ કરના, તરકે હયવા-નાત, યાને ગોશત, મછલી, ઘી, દહી, દુધ, ઓર મકરૂહાત, યાને લહસન, ખાજ, વ-ગયરાસે, પરહેઝ કરના જુરૂરી હે, અગર પરહેઝ ન-કરે, તો બખાયે નફેકે નુકસાનકા બડા અદેશા હે, ઇસ લીયે તાલીબકો આહીયે, કે અમલ શુરૂ કરનેસે પેહલે કીસી કામીલ બુજુર્ગસે, યા ખાસ ઇસકે આમીલસે ઇંબાજત લેકર અમલ શુરૂ કરે, તો ફાયેદા હોગા.

બાબ અઠારવાં.

હસ્તે મયેબ, યાને મયેબસે રાઝી મીલના.

અવ્વલ ૯૧ મરતબે, હુરદ શરીફ પટે. અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમ્મદીવ, વ અલા આલે મોહમ્મદીન, બે-અ-હ-દીલ મુઝ-ઝમ્મીલે, વલ ખસા-યેસે, વ ખારેક વ-સલ્લીમ, યે હુરદ શરીફ પઠનેકે ખાઅદ, એક સો મરતબે યે હુઆ પટે, વોહ હુઆ યે હે.

યા હુન્નાનો, અન-તલ લજી વસે-અત, કુદ્દા રાય-ધર રહ-મત્ત, વ ઇલ-મન, યા હુન્નાન.

ઇરકે ખાઅદ ૪૧ મરતબે મુ-રયે મુઝ-ઝમ્મીલ શરીફ પટે, ઓર ઇસકે ખાઅદ યે હુઆ પટે. વોહ હુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા ઇન્ની અસ-અલોકા, અન તસ-ખેરલી. ખુદ-દામા, હાજે-હીસ મુ-રતીશ શરી-ફતે, બે-હકકે લા-ઇલાહા ઇલ-લદલાહો, મોહમ-મદુર રસુ-લુલ્લાહ.

ઇસકે ખાઅદ ૨૧ મરતબે હુરદ શરીફ, બે પેહલે લીખ્યા હે, વોહ પટે, ઓર હુઆ કરે, ઓર જીસ નિયત ઓર મુરાદકે લીયે, યે અમલ પઠા જાયેગા, તો અલ્લાહ તઆલા, વોહી મુરાદ પુરી કર દેગા.

દસ્તે ગયેબકે લીયે, તો ઇસ અમલકી મુદાવેમત કરની પડતી હે, યાને હુર રોજ ઇસકા અમલ ભરી રખના પડતા હે, ચાલીસ દીનકે અંદર ઇસ અમલકી બરકતસે ઝાહીરમે કોઈ મર્દ કામીલ મીલ-બતા હે, યા ખાબમે અલ્લાહ તઆલા, ઇસકી બરકતસે ઇસરાર ઝાહીર કર હેતા હે. ઇસ અમલકી બરકતસે રોબના આઠ આનેસે દો-રૂપીયે તક મીલ સકતે હે, ઇસ અમલકે કરને-વાલેકો નીચે લીખ્યો હુયે શરાયેત, ઓર આદાબ, પર અમલ કરના ચાહીયે.

અમલકે શરાયેત, ઓર આદાબ.

ઉરૂજ માહમે યાને ચાંદરાત બાઅદ, પેહલી જુમેરાતસે શુરૂ કરે, ઇશાકી નમાઝકે બાઅદ મસ્જીદમે, યા કીસી ઓર મુકામે પાક, ઓર સાફમે પઢે, નમાઝ ઓર તહારતે ઝાહીરી ઓર ખાતીનીકા પુરા ખ્યાલ રખ્યો, લહુસન, ઓર ખ્યાઝ ઓર હુકકા, ઓર ગોશ્ત, તો બિલકુલ તરક કરે. ઓર બકરીકા ગોશ્ત, અસનાયે અમલમે યાને અમલ પઢતા હો, ઉન દીનોમે ન-ખાયે. રોટીબી એક ચીલ્લે તક અગર મુર્મકીન હો, તો અને હાથસે પકાયે, અગર અયસા ન હો-સકે, તો દુસરેકે હાથસે પકવાવે, પકાને-વાલાબી સફાઈ

ઔર પાકીઝગીકા પુરે પુરા પાખંદ રહે, અગર હસ્તે ગયેબકે લીયે ઇસ અમલકો પઢે, તો એક ચીલ્લેકે બાઅઝ પુતુહાત શુર હો-જાતી હે. બાઅઝ વકત ચીલ્લેકે અંદર હી. લેકીન ઇસ સુરતમેં જો કુછ પુતુહાત હો, વેહ હત-તલ ઇમકાન કુબુલ ન-કરે, અગર કોઈ કુછ હેવે, તોબી ઝટ લેનેકો હાથ ન ફયલાયે, કયુંકે નહીં તો યહીં હદ હો-જાયેગી. ઔર યે હદ બહોત ફરેબી, ઔર અદના હદ હે અગર એહરામ બાંધકર ઇસ અમલકો કરે, તો ઔરલી બેહતર હે, મગર એહરામકા કપડા સીલા હુવા નહો. ફીર અગર એક ચીલ્લેકે અંદર કામ ન બને, તો હિમ્મત ન-હારે. ઇસ અમલકો ફીયેં જાયેં. હસ્તે ગયેબકે લીયે, તો ઇસકી મુદાવે-મતહી લાઝીમી હે. ઔર દુસરે કામોકે લીયેબી ચીલ્લેસે આયેદ ઇતેઝાર લાઝીમ હે. કયુંકે બાઅઝ વકત તખીયત પરેશાન રેહનેસે, ઔર કલ્બ (દીલ) કી સફાઈ નહીં હોનેસે તાસીર કમ હોતી હે, પસ યા તો પેહલે ઇસકા ઇલાજ કર લીયા જાયે, કે જીસકે સબબ દીલકી સફાઈ હોનેસે જલ્દ અસર હોવે.

બાઅઝ વકત ઇલમે ઇલાહીમેં કોઈ ભેદ છુપા રેહતા હે, ઇસલીયે મુમકીન હે, કે હમારી ખાહીશ, દીન ઔર દુનિયામેં બાએસ તુકસાનકા હો, જયસા કે હમ અપને નંહનેસે અમ્લેકે હાથમેં આકુ, યા છુરી, કેના ગવારા નહીં.

કરૂંતે. ખાહ વોહ કિતનાલી માંગે, અગરચે બચ્ચા અપનેકો ખ્યાસ હે. પસ અલ્લાહ તઆલા, જો અપને બદોં-પર સબસે બઢકર રહીમ, ઓર શફીક હે. બલકે માં-બાપકી મોહબ્બત ઉસીકે રહમ, ઓર શફીકતકા એક અદના પરતવ હે. વોહ કયુંકર અયસી હમારી દરખાસ્તકો મંજૂર કરના ગવાસ કરેગા. અયસી સુરતમે અલ્લાહ તઆલાકા, શુક ઓર એહસાન માનના, ઓર ઉસકી કાં-પર રાઝી હોના લાઝીમ હે. નકે અમલસે બદ એતેકાદ, યા અલ્લાહ તઆલા, સે ખફા, વ નારાઝ હોના.

બાબ ઓત્તીસવાં.

ઝીયા-રતે હઝરત રમુલે કરીમ સલ, સે
મુશરફ હોના.

અગર કોઈ શખ્સ આહે, કે હઝરત રમુલે કરીમ સલ, કી ઝીયારતસે 'મુશરફ હોવે, તો આહીયે, કે ઇશાકી નમાઝકે બાઅદ, શુસલ કરે. ઓર પાકીઝા લિખાસ પેહને, ઓર બદન પર ખુશખુ મલે, ઓર મિલવતમે બાકર હો રકઆત નમાઝે નફીલ અદા કરે, કોનો રકઆતોમે સુ-રચે

ફાંતેહા, કે બાઅદ, સુ-રયે ઇબલાસ, પ'ધરા મરતબે પડે,
ઓર સલામકે બાઅદ, ચે દુરુદ શરીફ, એક હબર મરતબે
પડે. વોહ દુરુદ શરીફ ચે હે.

અહલા હુમ્મા સહલે અલા મોહ-મદીન, નીન નબી
ઇસ ઉમ્મીયે, વ અલા આલીહી.

દુરુદ શરીફકે બાઅદ, સુ-રયે ઇબ્ન-બાઆ, હસ મરતબે
પઢકર, સર શિમાલકી તરફ, ઓર મોહ કિબલેકી તરફ કરકે
સો-બાયે. અંદ બુમેરાત તક ઇસી તરીકેસે પડે, તો બ-ફઝલે
ઇલાહી, ઝીયારતે-આં-સરવરે કાયેનાત હાસીલ હોગી,

બાબ ખીસવાં.

ગાયેબકા હીદાર દેખના.

અગર કોઇ આહે, કે બાબમેં કીસી ગાયેબ શખ્સકો
હેખકર ઉસકા હાલ માઅલુમ કરે, કે વોહ ઝીંદા હે, યા
મુરદા, ઓર ઇસકે અન્નાવા ઓર કુછ ઉસસે અપને દીલકા
લેદ માઅલુમ કરના આહે, તો ઇસ તરીક પર અમલ કરે,
યાને સોતે વકત રાતકો વુજુ કરે, ઓર પાક સાફ કપડે
મુફેદ પેહને. ઓર પાક ખીછાને પર સીધી કરવટસે કિબલેકી
તરફ મોહ કરકે લેટ બાવે. ઓર સુ-રયે, વશ-શમસે

વ-દોહાહા, સાત બાર, ઝોર સુ-રયે, વલ-લયલે ઈજા
યગશા, સાત બાર, ઝોર સુ-રયે, વત-તીને વઝ-ઝથ-તુન.
ઝોર સુ-રયે, કુલદો વલ્લોહો અહુદ, ઇન સખકો સાત સાત
બાર પઠકર દુઆ પઠે. વોહ દુઆ ચે હે.

અદલા હુમ્મા-બે-હુકકે, મા તલવ-તોહુ, મીન કલામે
કલ કદી-મીલ લજ, અન-ઝલ-તોહુ, અલા નબીએકા, વ
રસુલે-કલ કરીમ, અરેની ફી મનામી, હાજા મા-હોવા, કળ
વ કળ, બે કુદ-રતેકા, યા અલીયો, યા અઝીમો, વજ-અલ
લી મીન અમરી, ફ-ર-જન વ મખ્રજન, યા અલીમો, યા
હુકીમો, વ બેયન લી, ફી નવમી, મા યહુલોની, અલા
ઇજા-બતે દાઅ-વતી, ઇન્ના અલા ફુદલે શય-ઇન કદીર,
બે ફદલે-કા, યા કરીમો.

ચેહ દુઆમે જહાં “ફજા વ કજા,” લીખ્યા હે, વહાં
અપના મતલબ કહે, અગર ચેહલી રાતમે તુમ્હારા મકસુદ
હાસીલ હો-જાવે, તો બહોન બેહતર હે, અગર એક શબમે
મકસુદ હાસીલ ન-હોવે, તો સાત રાતોંકે અંદર ગુર
હાસીલ હોગા. અગર ઇસ સુદત-મેંબી કામ ન-હોવે, તો
સમજો, કે કુછ કસર રેહ ગઈ હે, તો ફીરસે અમલ કરે.

બાબ એકકીસવાં.

હઝરત પીર દસ્તગીર, સૈયદ અમદુલ કાદીર
જીલાની રહ, કે ૧૧ નામકે ફવાયેદ.

બુઝુરગાંને દીનને કરમાયા હે, કે જીસ વક્ત કોઈ હાજત દરપેશ આવે, તો હઝરત પીર દસ્તગીર ગૌસે આઝમ સૈયદ અમદુલ કાદીર જીલાની રહ, કે ગ્યારા નામ ૧૧૦૦ ગ્યારા સો મરતબે પડે, અવલ તીન મરતબે દુરૂદ શરીફ પડે. બાઅદ ૧૧૦૦ મરતબે ગ્યારા નામ પડે. બાઅદ આઠ મરતબે સુરયે ફાતેહા, ઓર ગ્યારા મરતબે સુરયે ઈખલાસ, યાને કુલહો વદલાહ, ઓર ફીર તીન મરતબે દુરૂદ શરીફ પડે, ઓર ઉસકા સવાબ હઝરતકી અરવાહે પાકડો બખશે. ઓર અદલાહ તઆલા, સે અપની હાજતકે લીયે હુઆ કરે. તો ઈનશા-અલ્લાહ, હાજત ઉસકી બર આવેગી. યે અમલ ઈશાકી નમાઝ બાઅદ ૧૧ રોઝ તક કરે. હસમ કામોસે બથે, વોહ ગ્યારા નામ યે હે.

૧. સૈયદ મોહયોહીન, ૨. શયેખ મોહયોહીન. ૩. વલી મોહયોહીન. ૪. બાદશાહ મોહયોહીન. ૫. મખદુમ મોહયોહીન. ૬. મવલાના મોહયોહીન. ૭. બાબ મોહયોહીન. ૮.

સુલતાન મોહયોદ્દીન. ૯. દુરવેશ મોહયોદ્દીન. ૧૦. ફકીર મોહયોદ્દીન. ૧૧. ગરીબ મોહયોદ્દીન.

હર કીસમકી ખીમારીકે લીયે હઝરત પીરકે ગ્યારા નામ બહોત મુકીદ હે. તરકીબ ઝકાતકી યે હે, કે હર મહીનેકે ૧૧ રોજ તક નીચે લીખ્યે હુવે નામકો બા-વુઝ એકસો ગ્યારા મરતબે પઢે, ગ્યાર આસેબકી ખીમારીમે કોઈ મુબતીલા હો, તો એકસો ગ્યારા મરતબે પઢકર, ઉસ ખીમાર પર દમ કરે. યા ઉદ, યા લોબાન-કે ગ્યારા કંકરે લેકર ઉસપર મયે દુફૂદ શરીફકે ગ્યારા મરતબે પઢકર દમ કરે. ગ્યાર ઉસસે મરીઝકે ખુખુર દેવે. યા પાની પર દમ કરકે પીલાવે. કે ગ્યારા રોજમે શીફા પાવેગા. ઇસસે તમામી શયાતીન હવા હો-જાતે હે. વોહ અસમાયે મુબારક યે હે.

૧ સૈયદ મોહયોદ્દીન અજરૂલ્લા. ૨ શયેખ મોહયોદ્દીન ફદ-બુલ્લા. ૩ અવલીયા મોહયોદ્દીન અમાનુલ્લા. ૪ બાબા મોહયોદ્દીન નુરૂલ્લા. ૫ ગઝોસ મોહયોદ્દીન કુતબુલ્લા. ૬ સુલતાન મોહયોદ્દીન સયપુલ્લા. ૭ બાદશાહ મોહયોદ્દીન કદ-દ સલ્લા. ૮ બાબા મોહયોદ્દીન કુરબા-નુલ્લા. ૯ મખદુમ મોહયોદ્દીન ખુરહા-નુલ્લા. ૧૦ દુરવેશ મોહયોદ્દીન અયાબુલ્લા. ૧૧ ફકીર મોહયોદ્દીન શાહે-હુલ્લા.

બાળ બાવીસવાં.

કરઝદારીસે છુટના, ઓર રોજમારમે
ફાયેદા મીલના.

અમર કીસીકો ઇફલાસ, ઓર તંગ-દસ્તીને સતા
રખ્યા હો, તો ઉસકો લાઝીમ હે, કે નવચંદી બુમેરાતકી
શબકો ગુસલ કરકે પાકીઝા લિયાસ પેહને. ઓર આધી
રાતકો તહજ-બુદકે વકત ઇસમે મુબારક, યા હૈયો, યા
કૈયુમ, બે-હકકે લા-ઇલાહા ઇલ્લા અનતા મુબહા-
નકા, ઇન્ની કુનતો મિનઝ ઝાલે-મીન. યારા સો મરતબે
રોજના પઢે. અવલ ઓર આખીર યારા યારા બાર દુરૂદ
શરીફ પઢે. બાઅદ ખતમકે સીજદેમે બાકર દુઆ માંગે. તો
ઇનશા-અલ્લાહ, બહોત જલ્દ ફીકરે મઆશસે ફારીશુલ-
બાલ, ઓર ગમ, ઓર રોજસે મુરફફ હાલ હોગા, અમર
બે-કાર હોગા, તો નોકર હો-બચેગા. ઓર કરઝ-દાર હોગા,
તો કરઝ અદા હો-બચેગા.

હુસુલે રીજકકે વાસતે ઇસમ, યા વહહાબ, નીહા-
યત મુફીદ હે. મનકુલ હે, કે ચે વોહ ઇસમે આઝમ હે,
કે ઇસકે પઢનેસે સાહેબે દૌલત, ઓર બહો જલાલ, મોય-

સ્થર હોગા. ઇંસકે પઢનેકી ચે તરકીબ હે, કે બાઅદ અજ નમાઝે પંજ-ગાનાકે, એક સો મરતબે ચે ઇંસમ પઢા કરે. ખુદા આહે, તો અંદ રોજ-મેં મતલબ હાસીલ હોગા.

જે કોઇ આદમી આહે, કે બરકત ઓર રહમત ઉસપર નાઝીલ હો, ઓર રોજ ફરૂખ હો, ઓર કીસીકા મોહતાબ નહોવે, તો ઇંસ આયતકો બહોત પઢે. વોહ આયત ચે હે,

રખ્ખતા અન-ઝલ અલય-ના, માએ-દતન, મીનસ સમાએ, તકુના લના ઇદન, લે-અવલેના, વ આખે-રેના, વ આ-ય-તન મીનકા વર-જેકના, વ અનતા ખયર રાએ-કીન ફવાયેદે મુજરરીખા, મેં લીખ્યા હે, કે વારતે ઝીયાદા

હોને રીઝકકે હર જુમઆકે રોજ જુમઆકી અબાન શુર હોનેકે વકત હુઆ પઢે. વોહ હુઆ ચે હે.

અદલા-હુમા યા ગનીયો, યા કરીમો, યા જલ ફક-લીલ અઝીમ, યા વાસે-અલ અતાયે, વલ ક-ર-મ, અદલા-હુમ મગ-નેની, બે-હલા-લેકા, વક-ફેની બે-ફલે-કા, અમ્મન સીવાકા.

ઇંસ હુઆકે પઢનેમેં ચે કૌશીશ આહીયે, કે ૭૦ મર-તબે પુરી હો-બયે. ઓર વકત ઉસકે પઢનેકા ચે હે, કે દોનોં અબનોંકે દર મીયાનમેં પઢે.

ઇંસ હુઆમેં બહોત બડી બરકત હે. ઇંમકો બ-દૌલત રીઝક ઝીયાદા હોતા હે. પસ લાઝીમ હે, કે હર જુમઆકો ઇંસકી તીલાવત કરે, કે હુસસે તુમકો બરકત હાસીલ હોગી,

ઝોર ખુદાકે મહાબુલ હોજે, ઇસકી તાસીર બડી હે, ખુદા
વંદ કરીમ, અપની ઇનાયત, ઝોર ફઝલ કરમસે રીઝક
બરહા દેગા. કયુંકે વોહ હર ચીઝ પર કાદીર હે.

હાજતે દીની, વ દુન્યાવી, બર આના.

હઝરત પીરાન પીર હસ્તગીર, સૈયદ અબ્દુલ કાદીર
જીલાની રહ, ને હાજતે દીની વ દુન્યાવી, બર આનેકે
લીયે અપને ફરજદ હઝરત સૈયદ અબ્દુર રહમાન, રહ,
કે વીર્ તકલીન ફરમાયા, વોહ વીર્ થે હે.

અઘ્લાહો કાફી, કસદ-તલ કાફી, વજદ-તુલ કાફી, કફા
નીલ કાફી, લે-કુલ્લે કાફી, નેઅ-મલ કાફી, વલીલ્લા-
હીલ હમ.

ઉપર લીખ્યા હુવા વીર્ હર હાજતકે લીયે ૫૦ મર-
તબે પઢે, અબ્વલ દો રકઆત નમાઝ પઢે ફીર થે વીર્
શુર કરે. અબ્વલ ઝોર આખીર તીન તીન બાર દુરૂદ શરીફ
પઢે, ઝોર એક જલસેમેં મગરેબં, ઝોર શીમાલકે હરમ્યાન
માંહ કરકે ઇરાકકી તરફ મુતવજ્જ હો, ઝોર હઝરત ગૌસે
પાકકે મુતવજ્જ જાનકર ઉતકી રૂહે પાકસે મદદ આહે,
ઝોર અતમ કરે.

સાહીદેગયી, મેં લીખ્યા હે, કે કીસીકે કોઈ દુશ-
વાર ક્ષમ આપકા હો. યા બેકાર હો, યા કીસી રંજ, ઓર
ગમમેં મુખતીલા હો, તો નીચે લીખ્યા હુવા અમલ કરે,
કે છસકી બરકતસે ઉસકા મતલબ હાસીલ હોગા. ઇસ
અમલ પઢનેકે બહોત તરીકે હે, મગર આસાન તરીકા
યે હે, કે અવલ ગુસલ કરકે પાક કપડે પેહને, ઓર
ખુશખુ લગાવે. ઓર નમાઝે ઇશાકે બાઅદ પાનસો બાર ઇન
અસમાઓકો પઢે. વોહ અસમા યે હે.

યા અલ્લાહ, યા રહ-માનો, યા રહીમા, યા હૈયો. યા
કૈયુમ.

અવલ ઓર આખીર હુરફ શરીફ તીન, યા પાંચ
મરતબે પઢે, ઇસકા વીર્થ એક ચીલ્લે તક રખે, તો ઇનશા
અલ્લાહ, મુરાદ હાસીલ હોગી.

યા બદી-ઉલ અબ-યેબે બિલ ખયરે, યા બદીઓ.

યે અમલબી કઝાયે હાજતકે લીયે ઇસમે આઝમ હે. ઇસ
અમલકો બારા દીન તક હર રોજ બારા સો મરતબે પઢના
ચાહીયે. અગર બાઅદ અજ નમાઝે ઇશા, હર રોજ સાત હબર
મરતબે ઇસકો પઢા જાયે, તો ચાલીસ દીનમે ઇસકી ઝકાત
અદા હો-જતી હે. લેકીન ચર્ત યે હે, કે નવ-ચંદી જુમે-

રાતસે શુર કીયા બાયે. બાઅહ ઝકાત અહા હોનેકે, તીન હબર મરતખે, યા કમ અજ કમ, બારા સો, પચ્ચીસ મરતખે રોબાના પઢનેકા માઅમુલ રખખે, તો અયસી અસર હોગી, કે અસકા બ્યાન કરના મુમકીન નહીં હે.

બાબ ચોબીસવાં.

હુબ, યા મેહીની, યા તસખીર.

લોગોંને ચે સમજ રખા હે, કે કીસી અમલકે જરીચે જળ આહે, જળ કીસીકી બહુ બેટીકો અપને હવા, વ હવસકે બલમે' ફંસાકર ઉસકી અઅમતકો બરબાહ કરદે, જોર અપને ઇમાનકો. યા ચે-કે સુરમે પર કેઈ અમલ અયસો પઢકર પુકા બાયે, કે લિમકો અપની આંખોંમે' લગાકર, શાહેતાંને બાઝારી-મે'સે અસકી તરફ નઝર ઉઠાકર દેખ-લે, વોહ સળ કુછ છોડ છડ-ખર, દીવાના-વાર સાથ હો-બાવે. ફીર ખાહ સારા ઝમાના ફીર બાયે, મગર વોહ હુસ્નકી દેવી, ઉન સુમર્ગી આંખોંસે ન-ફીરે, યા ચે કે મીઠાઇ, યા પાન પર કુછ પઢકર અસકો ચાહા ખીલા દીયા, યા ઉસકો અપને ઇશકમે' મુબતીલા કરકે દીનો. હુ-ચાસે ખો-દીયા.

યા બહોતહી પરહેઝ-ગારીસે કામ લીયા, તો નિકાહ કર લીયા. યા ચે-કે કોઈ અચસા અમલ પઠા જાયે, કે રૂથે ઝમીનકે અમીરો ગરીબ, સબ આમીત્ર સાહેબકે મુતી, ઓર ફરમાં-બરહાર બન-જાયે. તાકે હલતી લગે ન ફીટકી. રંગ સાફ આ-જાયે, યાને ઘર બચઠે તરેહ તરેહકે તર નિવાલે ખાનેકો મીલ જાયા કરે, મેહનત ઓર મશક્કતસે નજાત મીલ-જાયે, યેહી વળે હે, કે દુન્યામેં જો શખ્સ સબસે ઝીયાદા ઝાની, યા દગા-ખાઝી, ઓર ફરેબસે લોગોંકા માલ ખાને-વાલા હો. ઉસકો કહા કરતે હે, કે હુબકા આમીલ, યા મુસખખેરાતકા માહીર હે ! નઉજો ખિલ્લાહો મીન હાજે-હીલ અફવાત.

ખાહીશકા નામ ઇશક નુમાઈશકા નામ હુસ્ન,
અહલે હવસને દાનોંકી મીટ્ટી ખરાબ કી.

યાને શહવત-રાનીકા નામ ઇશક, ઓર હુબ્બ રખ-છોડા હે, બનાવ સીંગારકા નામ હુસ્ન, ઓર દગા, ઓર ફરેબકા નામ તસખીર ! અલ્લાહો અકબર ! કીસ કહર મજાક દુનીયાકા ખીગડા હે, કે જીસ તરેહ કબર પરસ્ત પકકી ઓર ચુને ગય કબરકો દેખતેહી સીજદેમેં ગીર પડતે હે. ઇસકી મુતલક ઉનકો પરવાહ નહીં હોતી, કે કબરકે અંદરકા મુરહા કાફીર હે, યા મોઅમીન ! ઇસી તરેહ હુબકે તાલીબ, ઓર ઇશકકે મુદ્દી, ગોરી બદ્દી મુરત પર, ઓર બહક-હાર

લિખાસ પર, રીઝ પડતે હે'. ઉનકી બલાસે ખાહ વોહ કીસીકી બહુ હે. યા કીસીકી બેટી. ફાહીશા હો, યા અફીફા, તાંદુરસ્ત હો, યા ખીમાર, ઉનકો અપની શકવત-રાનીસે કામ હોતા હે, ચેહી હાલ મુમખખરાતકે મુદ્દયેંકા હે, કે માલ બટોરને ઓર ખાનેસે ગરઝ હોતી હે, હલાલકા ખ્યાલ હોતા હે, ન હરામકા, જવાઝસે બદલ હોતી હે. ન અદમ જવાઝસે. મેં નહા જાનતા, કે અયસા કેન અકલ-મંદ હોગા કે ને અયસી હુબકા ખાહાં, ઓર તસખીરકા સવાદાર હોગા.

હુબકા અસલ મફ્હુમ, કે ને અકલ, ઓર દાનીશકે નઝદીક મોઅતેબર, ઓર મુસલ્લીમ ચે હે, કે ઇનસાનકી દીનમેં તાકીર હો, ઓર દુનીયામેં ઇર્જીત, યાને ખાલીકકે નઝદીક-લી મહબુબ હો, ઓર મખલુક-કી નઝરોમેં-લી અઝીઝ હો. હુક્કામસે મુસ્તગ-ની હો. ઓર અહલે ફવલસે બે-પરવાહ. બલકે ખુદ હુક્કામ, ઓર અહલે ફવલ. નીઝ ખાસો આમ ઉસકી મુલાકાતકે શાયેક, ઓર ખીદમતકે ખાહાં હોં. અગર કલી કીસી દીની, ઓર મુબાહે દુન્યવી અરઝકે લીયે ઉનસે મીલનેકી ઝુરૂરત પડે. તો વોહ નીહાયત અદબ, ઓર-એહ-તેરામસે પેશ આયે'. ને કુછ ઉનકો કહા જાયે, ઉસકી તાઅમીલકો વોહ અપના ફરઝ, બલકે ફખર જાને', મુખ્તેસર ચે, કે તમામ મખલુકાત ઉસકી સુતી. ઓર ફરમાં બરહાર હો. ઓર ચે સબસે બે-પરવાહ

મગર હો. સખકા ખયેર-ખાહ, ન કીસીસે ઉસકો બાતી
 યુગઝ, ઝોર ધનાહ હો, ઝોર ન દુસરોંકો ઉસસે મુખાલેફત,
 ઝોર અઢાવતકી વજે હો. અગર કોઈ મુખાલેફતકા ઇઝહાર
 કરે, તો ઉસીકા બેલ-ખાલા રહે, ઝોર મુખાલીફકો દીન
 દુન્યામેં નીચા દેખના પડે, યે અસલ મોહીની, યા હુખ હે,
 ઝોર ઇસીકો તસખીર બી કેહતે હેં.

હુખ, ઝોર તસખીરકે હાસીલ કરનેકે તરીકે, ઝોર
 અમલ, યુ' તો સેંકડોં દેખે, ઝોર હબરોં સુને. જીનમેંસે
 ખાઅઝ તો અયસે સખત, ઝોર ના-કાબિલ અમલ પાયે,
 કે જોયા ઇસ મસલકે મીસહાક થે, કે “ન નવ મન તેલ
 હોગા, ન રાધા નાચેગી,” મગર હુખકે ખાહીશ-મંદલી
 ખાઅઝ અયસે ધુનકે પકકે દેખનેમેં આયે, કે જીહોંને
 “જુટેકો ઘર તક પહોંચાના.” પર કમર બાંધ રખી થી.
 યાને સખતસે સખત, ઝોર ના-કાબિલ શરતોંકો બરહારત
 કરકે પુરા કર દીખાયા, લેકીન ફીર બી હાજે ના-કાખીકે
 સીવાયે કુછ ઉનકે હાથ ન-આયા.

મેરે દોસ્તો ! અમલે હુખકો બર મહલ કામમેં લાને-
 વાલે, જખકે હર તરફ ફીસકો પુખુરકા દઝોર દોરાહ હે,
 ઝોર અસમતકા કાલ, તો અયસા અક્લ-મંદ કોન હે !
 જો હુખકે સર-મસતા રાઝકો તરત અજ ખામ કરદે, પસ

ચાદ રખા, કે ધરિતહારોંકી લછછે-દાર તહ-રીરેં, ઓર મુઠયોંકી ચીકની ચોપડી સુરતેં, ઓર તકરીરેં, સરાસર મકર, ઓર ફરેબસે બરી હુધ હેં. કબી ઘોઠેમેં ન-આના. બલા જીનકો હુબકે અસલ મફહુમ-કીહી ખબર નહીં હો, વોહ અમલે હુબકો કયા જાને ! ઓર દુસરોંકો કયા બતા-ઇગે ! હકીકી હુબ, ઓર સચ્ચી મોહીની, ઓર અસલી તસખીર વોહી હે, જો ઉપર તહરીર કી-ગધ હે.

બાઅઝ લોગ કહા કરતે હેં, કે હમેં કીસકો પુબ્બર મકસુદ નહીં. બલકે પુલાન ઓરતસે નિકાહ કરના મંજુર હે. ઈસલીયે હુબકે અમલકી તલાશ હે. પસ વાઝેહ હો, કે અગર ખીખી મૌબુદ હે, ઓર ઔલાદ, બી હે. ઓર આરામ હર તરેહકા મોયરસર હે, તો ફીર દુસરે નિકાહકી આરજી કરના, ચેલી નફસકી ખાહીશ, ઓર સરાસર હવા, ઓર હવસ હે, હમ સીફ ખાહીશાતે નફસાનીકો પુરા કરનેકે લીયે પંચદ નહીં કીયે ગયે, કુછ ઓરબી અપને જીરમે કામ હે, પસ ઈસસે પરહેઝ લાઝીમ હે. ઓર અગર હર હકીકત નિકાહકી જુરરત હે, યાને ખીખી નહીં હે, યા મર ગઈ હો, યા હમેશા ખીમાર રેહતી હો, યા બાંઝ હો, તો અચસી સુરતમેં અલ-બ-તા હુબકી તલાશ ના-મુનાસીબ નહીં હે.

હુબકે ચંદ અમલ નીચે લીજખે હેં, ઉનકો નેક કામકે લીચે અમલમેં લાવે.

ચોહીજખુ-નહુમ ક-હુખીલાહ, વલ-લજના,
આ-મનુ, અશદ-દો હુખન લિલાહ.

ઉપર લીજખી હુધ આયતકો, આયતે મોહખત કેહતે હેં, ઇસ આયતકો ચવદા મરતખે શખે જુમઆકો પઢે. ઓર વોહ ચીઝ, કે જો મહબુબકો પસંદ હો, ઉસ પર હમ કરે, ઓર મતલુબકો ખીલાવે, તો ખ-હુકમે કીર્ગાર ફરેફતા, ઓર શયદા હો-બાવે, ઓર ઇસ અમલકી તરતીખ ચે હે, કે નવ-ચંદી જુમેરાતકો ખ-વકતે નમાઝે ઇશા, જખકે ઇશાકી નમાઝ પઢ ચુક, તખ એક હજાર મરતખે પઢે. ઓર દો-ઝાતું હોકર બયઠે, ઓર જુસકે લીચે અમલ કરે, તો હર રોજ ગ્યારા ગ્યારા મરતખે, અબલ ઓર આખીર હુરફ શરીફ પઢે. ઓર દરમ્યાનમેં ઉપર લીજખી હુધ આયત પઢે, ફીર જખ જુરરત હો, તો શખે જુમઆકો ૧૪ મરતખે પઢકર, જો ચીઝ મતલુબકો પસંદ હો, ઉસ-પર હમ કરકે ખીલાવે, પરહેઝ જમાલી, ઓર જલાલી, જો આગે લીજખે હેં. વોહ જુરર કરે,

મોહખતકે લીચે ચે અમલ કરે. ઓર વોહ અમલ ચે હે.

સકા-નીલ હુળ્ળો કાસા-તીલ વિસાલી,
ફ-ફલતો લે-ખમ-રતી નહવી તઆલી.

ઈસ અમલકી ઝકાત સવા લાખ મરતખે પઢે. ઓર પરહેઝ જલાલી, ઓર જમાલી કરે. જખ ઝકાત અદા હો-બવે, તો હર રોજ એક હજાર મરતખે રોજ-મંરા વકતે મુકરંરા પર પઢે, ઓર પઢતે વકત મતલુખકા તસંબુર બરાબર રખખે, યે અમલ ચાલીસ રોજ તક પઢે, ઓર ચાલીસ રોજમેં ઉપર લીખખા હુવા અમલ સવા લાખ મરતખે પઢે, તો આમીલ બન બયેગા, ઓર જીસકે લીયે પઢે, વોહ ગુરૂર આશીક, ઓર ફરમાં બરદાર હો-બયેગા, અમલ બાઅદ અજ નમાઝે ઈશાકે પઢે.

હુખકે લીયે શુર માહમેં પેહલી જુમેરાતસે શુર કરે, ઓર તલુજ-જુદકા વકત મુકરંર કર લે. ઓર હો રકઆત નમાઝે નફીલ પઢે. ઈસ તરકીબસે, કે અન્વલ રકઆતમેં બાઅદ સુરયે ફતેહા, કે સુરયે અલ-હાકો, ચવદા બાર પઢે. ઓર દુસરી રકઆતમેં બાઅદ અલ-હન્દ, કે ઈન્જા બઆ ૨૫, મરતખે પઢે, ઓર બાઅદ સલામકે, અલ-ઇખ-લાસો. ચા રમુલુદલાહ, ૩૩૬૦ મરતખે પઢે, પઢતે વકત તસંબુર મતલુખકા રખખે, ચાલીસ રોજમેં કામ ઇનશા અદલાહ, હો-બયેગા, પરહેઝ હસમ કાબેસે બવે.

હુખો ખલાયેકડે લીયે અમલ.

વ-ખીલ હકડે અન-ઝલના-હો, વ ખીલ હકડે ન-ઝ-લા
વ-મા અર સલ-નાકા, કલ્લા મુખશો-રંત, વ નજરા.

લાઝીમ હે, કે જે અમલ કુતુખકી તરફ મોંહ કરકે
દાવાં પાઉં બાયે પાઉં પર રખકર, ગ્યારા દાને સુફેદ સુકડે
દાનોં પર ને એક રંગકે હોં, હરએક દાનોં પર ગ્યારા મર-
તબે પઢે. ફીર એક હાંડીમે રખકર મોંહ બંદ કરકે અપને
મકાનમેં દફન કરે. ઓર ફીર ઉપર લીખખી હુઈ, આયત
૧૨૫૦૦૦ સવા લાખ મરતબે પઢકર, સવાખ ઉલકા હઝ-
રત સરવરે કાયેનાત સલ, કી રૂહે મુકદ્દસકો પહોંચાવે. ફીર
જીસ કદર મુમકીન હો, ઇતના હર રાજ જે અયત પઢતા રહે.
કમ અજ કમ, ગ્યારા સો મરતબે પઢ-લીયા કરે, ખલકડે
રૂબ હોનેમેં ઓર ગરવીદા હે નેકે બાબમેં જે અમલ અજી
બુલ અસર હે. મગર આમીલકો ચાહીયે, કે ખલાયેકડો
નફા પહોંચાવે. ઓર માલ જમા ન-કરે. જે અમલ ચલીસ
રાજમેં પુરા કરે. ઓર ઈશાકી નમાઝ બાઅદ, જે અમલ
પઢે, પરહેઝ જલાલી, ઓર જમાલી રખબે.

બાબ પચ્ચીસવાં.

દુશ્મનકો તબાહ કરના.

દુશ્મનકો હક્ક કરનેકે લીયે અમલ પડે, વોહ યે હે.
 યા બદી-ઉલ અબા-યેબે બિલ કહરે, યા બદીઓ.
 યે અમલ ગ્યારા સો મરતબે, રોખના દો-પહેરકે
 વક્ત જંગલ યા કબ્રસ્તાનમેં જાકર પડે, બલકે કીસી દુટી
 હુઇ કબરમેં બચેઠ-કર પડે. તો બેહતર હે-અગર અયસી
 કબર ન મીલે, તો દો કબરોકે દરમ્યાન બચેઠ-કર પડે.
 ઓર ગ્યારા પ-તે આંકડેકે ઘાસકી રસ્સીસે બાંધકર પાસ
 રખ-લેવે. જબ અમલકો સો મરતબે પઢ ચુકે, તો છુરીસે ઉન
 પ-તોંકો કાટ દેવે, હર સેંકડે પર એક પત્તા કાટે. યે અમલ
 ચાલીસ દીન ન ગુજરને પાઇગે. કે દુશ્મન તબાહ, ઓર
 બરબાહ હો-બયેગા. લેકીન ઇસ અમલ-મેં બી બાનકા અદેશા
 ઝીયાદા હે, કયુંકે અજબો ગરીબ કરામતની શકલે, ઓર
 આવાઝે દેખને ઓર સુનનેમેં આતી હે. જીસસે અજ-હક
 દેહથત માઅમુલ હોતી હે. લે-હાબ ઇસ અમલકે કરનેકી
 હકીકત ઈમકાન જુરઅત, ન કરની આહીયે, શરખાન-બી.

સમ્ર કરના લાઝીમ છે. હાં, જખ દુશ્મનકા ઝરર હીનોં તક પહોંચને લગે, તો ઇસકો અમલમે' લાના ખુરા નહીં.

વાસ્તે હલાક કરને દુશ્મનકે-દરમ્યાન મગરેખ ઓર ઇશાકે ચાર રકઆત નમાઝ પડે. ઓર હર રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દ, એક મરતબે, ઓર સુરયે અમલ-તરા કચકા, બારા મરતબે પડે. જખ નમાઝસે ફારીગ હો-જાવે, તખ દુશ્મનકી બરબાદીકે લીયે ૭૦ મરતબે ઇસ આયતકો પડે.

ઈન્કા મૈયેતુના, વ ઇત-નહુમ મૈયેતુન.

ઉપર લીખખી હુઈ આયત પડે, યે અમલ સાત રોજ તક કરે. તો દુશ્મન તબાહ, ઓર બરબાદ હો-જાવેગા. પરહેઝ તરકે હુયવાનાત કરે.

દુશ્મનકો તબાહ કરનેકે લીયે, જો શખ્સ ઇરાદા કરે, ઉસકો લાઝીમ છે, કે હરગીઝ ખાહીશે નફસાની, ઓર થોડીસી બાતોમેં અમલ મજકુફા કરને પર અમાદા ન-હોવે. ઓર કીસી મુસલમાનકો નુકસાન પહોંચા હો, તો જીસ જગા અકલ, ઓર શરેખ, દોનોં ઇબ્જત દે, ઓર રવા રખખે, ઓર દુશ્મનસે બિલકુલ આજીઝ હો, તખ યે અમલ કરે, કયુ'કે નહીં તો યે અમલ ઉલટ પડતે છે. ઓર આમીલ કો નુકસાન પહોંચેગા. ઓર દુનીયા, ઓર ઉકબામેં ઉસકે આબખમેં ગીરફતાર હોગા.

અહાલીસમેં વારીદ હુવાં હે, કે ઝીયાદા નફરીન કરનેચે મજલુમ ખુદ ઝાલીમ હો-અતા હે. ઝોર મુમકીન હે, કે જીસકો આદમી અપને ગુમાનમેં ઝાલીમ કરાર દે-રહા હે, દર અસલ ઇન-દલ્લા વોહ ઝાલીમ નહો, હક પર હો. કે અપને ફેઅલમેં મજબુર હો ! અગર વોહ હકી-કતન ઝાલીમ હો હો, તો ઉસકો અપુ ફરમાના, ઝોર ગુસ્સેકા પીના, ઝોર દર ગુજર કરના અછછે લોગોંકી આદત હે, ઝોર સિક્કાતે હમીદામેં દાખીલ હે. ચુનાચે હકે તઆલા, જલ્લ-શા-નહુ, અપને કલામે પાકમેં ઇરશાદ ફરમાતા હે.

અલ કાએમી-નલ ગયઝા, વલ આશીના, અનીન નાસ.

બાબ છવ્વખીસવાં.

હાઝીરાત.

હાઝીરાતકે લીચે જમ સુફરત હો, તો એક લડકા, કે જીસકી ઉમર નવ ખરસકી હો, ઉસકો નીહલા ધુલાકર, પાક કપડે પેહનાકર, ખીઠલાચે, ઝોર ઉસકે પાસ બુબુર જલાચે. ઝોર સીયાહી ઉસકે સીધે હાથકે અંગુઠે પર ખુબ અછછી

તરેહ લગાવે, ઓર હીર ઉસ લડકેકો કહે, કે દીક દીકી બાંધકર, ઉસ અંશુકેકી સીયાહીકી તરફ દેખે. સીયાહી અંશુકે નાશુન પર લગાની ચાહીયે. ઓર ઉસે ખુશક (સુકી) ન-હોને દે. ખરાબ ઓર પતલી સીયાહી ન-લગાયે, બલકે ચમકીલી ઓર શેશન સીયાહીસે તર કરે. ઓર તીન મર-તબે દુરૂદ થરીફ પડે. ઓર ઉસકે બાઅદ તીન મરતબે ચે ઈસમ પડે.

બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ. હોવલ આસા-મોહુ, યા કરીમો, યા કદીમો, યા કરીમો, યા કરીમો, યા કરીમો, યા કરીમો, યા કરીમો, યા કરીમો.

ઉપર લીખ્યા હુવા ઈસમ તીન મરતબે પઢકર ઉસ લડકેકે મોંહ પર હમ કરે, ઈસ તરેહ તીન દરે હમ કરે. અંદ લમહેકે બાઅદ ઉસ લડકેકો એક દરવાઝા નઝર આયેગા. ઈસકે બાઅદ એક મેહતર નઝર આયેગા. લડકેકી ઝમાનસે હુકમ દે, કે સફાઈ કરો, પસ હુકમ કરનેસે વોહ મેહતર સફાઈ કરને લગેગા. શીર વોહ ચલા બાયેગા. તો સકદા (લીશતી) આયેગા. ઉસકો ઈસી તરેહ હુકમ કરના, કે પાની છીડકે, ચે હુકમ કરનેસે વોહ ઝમીન પર પાનીકા છીડકવ કરેગા. ઓર જબ વોહ ચલા બાયેગા, તો ઉસકે બાઅદ આર આદ મી, એક તખ્તે જવાહીર નિગાર

ઝુરસા ઉઠાકર લાતે હુયે નજર આઈગે, ઓર ફીર ઉંચ તખ્તકો સર પરસે ઉતાર કર દરમ્યાન મયદાનકે ખીજાવેગે. ઉસકે બાઅદ તખ્તકે ગીર્દ કુરમીયાં, ઓર ચોરીયાં, ખીજી હુઈ નજર આઈગી. ઓર બારી બારી હરએક ચોહદે-દાર આકર અપની અપની જગા-પર આકર બયેઠ બઘેગે, ઓર આખીરકો બાદશાહ તયરીફ લાયેગા. ઓર અપને તખ્ત પર જલવા અફરોઝ હોગા. ઉસ વકત અમલ કરને-વાલેકો લાઝીમ હે, કે લડકેકો કહે, કે ઝબાનસે “અસ્મલામો અલય કુમ,” કહે, લેકીન હાથ ન-હીલાયે. ઓર નજરકો ન-હટાયે. જબ વોહ લડકા સલામ કરેગા, તો બાદશાહ સલામકા જવાબ દેગા, ફીર ઉસસે સવાલ કરનેકી ઇંબઝત, તલબ કરે, યાને પુછે, કે તુમસે કોઈ સવાલ કરે, યા નહીં? તો વોહ ઇંબઝત દેગે, ઓર બાઅદ ઇંબઝતકે જો ચાહે, વોહ સવાલ કરે. હરએક સવાલકા જવાબ આયેગા, લેકીન સ્વીવાયે લડકેકે કોઈ સુન નહીં સકેગા, પસ આખીલ વોહ લડકેકો હુકમ કરે, કે જો જો જવાબ મીલે, વોહ સુનાતા બવે. ઓર નિગાહ ઉસી તરફ રખે. ઇંસ તરફસે બડે બડે ભેદોંમ પતા ચલ જતા હે, ઓર બાઅજ વકત દુર દુરકે સુલકોંકી સયેર કરાઈ જાતી હે. ઓર વોહ ઇંસ તરફ પર કે લડકેકો કહા જાતા હે, કે જો બાદશાહ તખ્ત પર બચઠા હે, ઉસસે ઠહોં, કે સુજકો પુલાને રોહરકી સયેર કરાજો,

પણ લડકેકે કેહનેસે સખ હાઝીર હો-ભવેગા, ઓર ઉસ
મુલક, યા શેહરકી સયેર કરાઇ ભવેગી, ઓર જમ કીસીકા
કેઇ આઝીઝ શુભ હો-ગયા હો, ઓર કુછ ઉસકા પતા ન-
અલતા હો, તો લડકેસે સવાલ કરે, તો જવાબ મીલ ભવેગા.
ઓર ઇસી તરેહ હુરએક અમર ઉસસે દર્શાઈત કીયા
ભવેગા, તો ફેરન બતા દેગા. ઓર કીસી મરીઝકે દવા
વ-ગયરાકા સવાલ કરે, તો વોહ-ભી બતા દેગા, મગર
ખ્યાલ રખે, કે ઝીયાદા સવાલ ન-કરે.

બાબ સત્તાઈસવાં.

તસખીરે હુમ-ઝાદ.

અગર કેઇ હુમ-ઝાદકો અપના તાબેદાર બનાના આહે,
તો ઇસ તરેહ અમલ કરે.

તરકીબ=ખ-વકતે અમલકે અગર શખ હો, તો ચિરા-
ઝકો પીછે રખકે બયેઠના આહીયે. ઓર અંગર ચાંદ, યા
મુરજકી 'રૌશનીમે' અમલ કરના મંજુર હો, તો કર સકતે
હૅ. મગર સાચા બર સુરત આગે હોના આહીયે. ઓર
અપના બ્યાન ગરહનકી તરફ જમાના આહીયે. છુસ જગે

અમલ શુરૂ કીયા જાયે, તો રોજના ઉસી જગામેં કરના
ચાહીયે, ઓર જગા પાકીઝા, ઓર મુસફફા હોની ચાહીયે.
શેરો ગેઝા ન-હો, ઓર યે ચંદ ઇસમે શરીફ નિહાયતહી
ચક-મુઈ કટબ, ઓર તવજ્જોસે લગા તાર ચર ઘડી રોજના
બિલા-નાગાહ, મએ તરકે હયવાનાત જમાલીકે, પંધરા રોજ,
યા એકકીસ રોજ તક, અમલ જારી રખજે. ઇનશા અલ્લાહ,
તસખીરે હમ-ઝાદમેં કામચાખી હોગી. ઇસ્મ શરીફ યે હેં

અલ્લાહો શાહેલી, અલ્લાહો હાદેરી, અલ્લાહો નાઝેરી,
અલ્લાહો મોઈ.

ઇસ અમલકે શુરૂમેં (અસ્મીદક્કા, ન પઢના ચાહીયે.

હમ-ઝાદકા અમલ કરનેમેં બનકા ખૈફ હે. ઓર બાઅઝ
લોગ દીવાનેબી હો-જાતે હેં. ઇસલીયે ચાહીયે. કે હરગીઝ
યે અમલ ન-કરે. બલકે અયસા અમલ કરનેસે અપનેકો
બંધાવે.

હમ-ઝાદ તાઅબેદાર હોનેસે વોહ કયા કાયેદા પહોંચા
સકતે હેં, ઉસકા ખુલાસા હમને હમારી છપી હુધ કિતાબ,
ઝીંદા કરામત, મેં લીખ્યા હે.

બાળ અઠાઈસવાં.

ધસ્તિખારા કરનેકે ફવાયેદ.

ધસ્તિખારાકે બારેમે' બહેત હદીસે' વારીદ હેં, મીન-
જુમલા ઉનકે એકે યે હદીસ હે. "મા ખાખા મનીસ
તખારા, વલા, ન-દ-મા, મનીશ તશારા. તરજુમા-
નુકસાન નહીં ઉઠાતા હે, જો શખ્સ કે ધસ્તિખારા કરતા હે.
ઔર પશેમાન નહીં હોતા. જો કોઈ શખ્સ મશવેરા કરતા હે.
ઔર બાઅઝ અઠાદીસસે ચેલી હે, મિન સઅા-દતીબ-ને
આ-દ-મર રદાએ બિલ કદાએ. યાને સઆદત
ઇબને આદમકી મરઝીયે ઇલાહી પર રાઝી હોના હે, યાને
ધસ્તિખારાકે બાઅદ, જો કુછ હકમ યા મના હો, ઉસપર અમલ
કરના સઆદત, ઔર ઉસમે' ઔરાઝ કરના બાએસે શકાવત હે.

સાહેબે સીફાજુસ માલેફીન, ઔર અહમદ દેરબી
રહ, તહરીર ફરમાતે હેં, કે જુસ કીમીકો કોઈ કામ મુશ્કીલ
પેશ આયે, ઔર ઉસકી તદબીર ન-બનતા હો, યા કોઈ
બાયેબ હે, કે મુદતસે ઉસકી ખબર ન-પાતા હો, યા
કોઈ કચદી હો, યા કોઈ બીમાર હો, તો ચાહીયે, કે સોનેસે
પેહલે, હે રકઆત નમાઝે નફીલ, બ-નિયતે ધસ્તિ-ખારા

ઐક સલામસે પઢે, ફીર કીસીસે ખાત ચીત ન-કરે,
 ઐર અલાહીદા મુકામ હો, કે જહાં પર કીસી મર્દ, ઐર
 ઐરતકા ગુજર નહો. યાને વહાં કોઈ ન-આને પાયે. ઐર
 ચેબીં ગુર હે, કે ચહાર શ'બાકો રોઝા રખે, ઐર પંજ
 શ'બાસે અમલ ગુર કરે. પેહલી રકઆતમેં સુરયે ફાતેહા,
 કે બાઅદ, વશ-શમસ, ઐર દુસરી રકઆતમેં સુરયે વલ-
 લયેલ. ઐર તીસરી રકઆતમેં સુરયે વઢ-ઢોહા, ઐર
 ચોથી રકઆતમેં અલમ-નશ-રાહ, પઢે.

ચાર રકઆત બાઅદ સલામ ફેરે, ઐર ફીર હો રકઆત
 પઢે, પેહલી રકઆતમેં સુરયે ફાતેહા, કે બાઅદ વત-તીન,
 પઢે. હર રકઆતમેં બાઅદ સુરયે ફાતેહાકે, ઉપર જો જો સુરતેં
 લીખી હુઈ હે, વોહ સુરતેં સાત સાત ભરતખે પઢે, જબ
 નમાઝસે ફારીગ હો, તો હક-તઆલા, કી તમ-હીદમેં
 મશગુલ હો. ઐર દુરૂદ શરીફ પઢે. ઐર હુઆ માંગે,
 વોહ હુઆ ચે હે.

અહલા હુમા રખે મિહમ-મદીન, વ રખ્યા ઇબ્રા-
 હીમા, વ મુસા, વ ઇસહાક, વ યાકુબ, વ રખ્યા અબ્રહિ
 વ મીકાઈલ, વ ઇસરા-ફીલ, વ ઇઝરા-ઇલિ, વ મુન-ઝેલત
 તવશતે, વલ ઇનજીલે, વઝ ઝબુર, વલ કુરકા-નીલ અઝીમ,
 અરેના ફી મના-મીયલ લય-લતા, મા અનતા આ-લમે
 ખીહી મીન્ની.

અગર પેહલી રાતમેં ઉસને અપની મતલબકા મુશા-
હીદા કીયા, તો બેહતર હે, અગર પેહલી રાતકો માઅલુમ
નહો, તો દુસરી, યા તીસરી, યહાં તકકે સાતવીં રાત તક
કરે, ઈનશા અલ્લાહ, ઝુરર હાલ માઅલુમ હો-જાવેગા,
યા કોઈ શખ્સ ખાખમેં ઉસકી કેફીયતસે આગાહ કરેગા.

બાબ ઓનતાસવાં.

મોવકકીલ તાબે કરના.

જો શખ્સ ચે ચાહે, કે ફક (તંગી)સે અમાન, ઓર
હિક્મતમેં રહે, ઉસકે ખુદાવંદ તઆલા,સે હર વકત
ખૌફ, ઓર ડર, ઓર તકવા (પરહેઝ-ગારીસે) રેહના ચાહીયે,
ઓર ઉસકી તાઅતમેં કૌશીશ કરે. ઉસકે એહકા-માતકો
દીલો બાનસે બબ લાયે, ઓર મુનહી-યાતસે પરહેઝ કરે.
હલાલ રોઝી ખાયે. હરામ-ખોરીકો તરક કર દે. ઓર જહાં
તક ઉસકી તાકત હો, ખુદાકી રખા-મંદી તલાશ કરે. ઓર
ઉસસે મોઆફી ચાહે, ઓર અપને દીલકો પાક કરે, ઓર

અપને બદનકો લોગોંકી અભયત પર સાળીર બનાયે, ઓર
 સીવાયે ખુદાકે મોઆમીયેકે કીસી બાત પર કીસી શખ્સસે
 ખફા નહો. હુકમ ઓર કઝા, ઓર કઠરે ઇલાહીકે સાથ
 રાઝી હો-જાયે, ઓર મુસીબત પર સબર કરે, ઓર બ-ગથેર
 સીયા હુવા સુફેદ તેહ-બંદ બાંધે. ઓર અગર કીસી મર્દ
 યા ઓરતકો અપની ખીદમતકે વાસતે મુકર્ર કરના ચાહીયે,
 તો પેહલે ઉસકો અપની અગરાઝ પર મુત-તલે કરદે. યાને
 હરએક કામકે મોઆફે ઓર મેહલ, ઓર ઉસકી તરકીબસે
 આગાહ કરે. ફીર ખીદમતમે રખજે. બાઆદ ઉસકે ગુસલ
 કરકે વોહ સુફેદ ઇબાર, યાને તેહ-બંદ પેહુને, ઓર બુધકે
 રોજ ઇસ કામસે ફારીગ હોકર, બુમેરાતકે રોઝા રખજે.
 ઓર કીશમીશકે સાથ ઇફતાર કરે. ફીર ઇશાકી નમાઝકે
 બાઆદ, દો રકઆત નફીલ અદા કરે, ઓર હુર રકઆતમે
 બાઆદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે કાહફ પઢે, ઓર યે અમલ
 અમસે મકાનમે હોના ચાહીયે, કે જો બિલકુલ પાક સાફ
 ઓર અંધેરા હો. ઓર જો ધોરીયા (અટાઈ) ખીછા હો,
 ઉસકાબી પાક હોના જુરૂરી હે. ઓર ફીર યે મકાન આબાદી-
 સેબી હુર હોના ચાહીયે. ઓર અપને નીચે દરખતે બતમકી
 રાખ ખીછાવે. ઓર કિબાલા-રૂ બયેઠ-કર યે દુઆ હસ
 હબાર મરતબે પઢે,

યા લતીફો, યા ખડી-ચલ અલ-તાફે અદ-રેકની,
એ-હુતફે-કલ ખડી-ઇલ-લજ, મન તલફ-તફતા ખીહી,
કફાહો.

ઇસ અમલકા મોઅક્કીલ ઇનસાની સુરતમેં શમશેરે
બરહના હાથમેં લીયે હુયે હાઝીર હોગા. ઓર લિઆસબી
ઉસકા સુફેદ હોગા. ઉસ મોવક્કીલસે ડરના ન-ચાહીયે. યે
મોવક્કીલ દર્યાફત કરેગા, કે તેરી કયા હાજત હે. તો તુમ
જવાબ દો. કે મુજકો ખુદાઈ ખઝાને-મેંસે ઇસ કદર ઇના-
યત કીજીયે, કે જીસસે મેં ગની હો-જાઉં, વોહ કહેગા,
ઇસ શર્તસે, કે તુમ ઉસ માલસે ના-જાયેઝ કામ ન-કરો.
હાં, ખુદ તુમ ખાઓ, ઓર ખીલાઓ, ફીર વોહ મોવક્કીલ
આમીલ-કો બહોતસા માલ દેકર ચલા જાયેગા. ઓર અગર
આમીલ ચાહે, કે ઉસ મોવક્કીલકો હમેશાકે વાસતે અપના
મુસાહીબ બનાયે, તો કહે, કે અપની એક નીશાની મુઝકો
ઇનાયત કીજીયે. તબ વોહ ઇસકો એક સિયાહ પથ્થર દેગા.
ફીર જબ ઉસકો કીસી ચીઝકી ઝુફરત હો, ઓર યે મોવ-
ક્કીલકો હાઝીર કરના ચાહીયે, તો આગ જલા-કર ઉસકે
અંદર પથ્થરકો ડાલ દેવે, તો ફૈરન મોવક્કીલ હાઝીર
હોગા. ઓર જો કામ યે ઉસસે ચાહેગા, વોહ ઉસકો પુરા
કરેગા. ઓર જબ ઉસ મોવક્કીલકો વાપીસ કરના ચાહે,
તો યે દુઆ પઢે.

અહલા-હુમ્મા ઈત્રી અબ-રઓ મીન હવલી, વ કુબતી
 ઇલા હવ-લેકા, વ કુબતેકા, ફ-અરેની અબયેબા સનીએ
 લુતફે-કા, બે-રહ-મતેકા, યા અર હમર રાહે-મીન.

ઇસ અમલમેં 'બુખુર સવદાનકી ધુની, રૌશન કરની
 ચાહીયે, કયુ'કે ઇસ અમલમેં ચોર દીગર આમાલમેં ઇસ
 ધુનીકી અજબ તાસીર હે. ચોર બહોત સુનાફે હેં.

બાબ તીસવાં.

ચોરાંસે મહકુમ રેહના.

[રવાયત હે, કે ચોરાંકે દફા કરનેકે બારેમેં જનાબ
 હઝરત મોહંમદ સલ, કે અહલે શરીફમેં એક સૌદાગર
 મદીનેસે શામકે તીબરતકે લીયે જાતા-થા, ઈ-તેફાકેન
 રાહમેં એક ચોરને, કે જો ઘોડે પર સવાર થા. ઉસે આ-
 ઘેરા. સૌદાગરને કહા, કે માલ લેલે, ચોર સુઝે જાને હે.
 ચોરને કહા, માલ તો મેરા હે. મગર મેં તુઝે કતલ કરના
 ચાહતા હું. જબ સૌદાગરને હેખા, કે સુઝે ઇતની મોહકલ

દે, કે મેં દો-રકઆત નમાઝ પઢ્યું, ચોરને કહા, અછછા સૌદાગરને દો-રકઆત નમાઝ પઢકે, દુઆ માંગી, વોહ દુઆ ચે હે.

યા વહુદો, યા વહુદો, યા જીલ અરશીલ મજીદ, યા મુખદી-યો, યા ફય્યા-જીલ લેમા-યોરીદ, અસ-અલોકા બે-તુરે વજહે-કલ-લજી, મલાઉન, અફ-કાના અરશેકા, વ-બે-કુદરતે-કલ-લતી, વસ-અત કુદ્દા શય-ઇન, લા-ઇલાહા ઇલ્લા અનતા, યા મુગીસો, અગેસ-ની.

ચે દુઆ તીન મરતબે પઢા, જબ દુઆસે ફારીગ હુવા. કે એક બારગી એક સવાર આ-પહોંચા, ચોર ઉસકે હાથમેં એક હરબા આગકા થા, ઉસને ચોર પર હિમલા કરકે ઉસે માર ડાલા, સૌદાગરને પુછા, કે અય બંદયે ખુદા, તુમ કોન હો ? કે તુમને મેરી મદદ કી, ઉસને કહા, મેં તીસરે આસમાનકા ફરીશ્તા હું, જબ તેરી દુઆ તીસરે આસમાન તક પહોંચી. તો દરવાજે આસમાનો-કે ખુલે. જબ તીસરી બાર તુને દુઆ ખતમ કી, તો હજરત જીબ્રીલ અલે, આયે. ચોર કહા, કે કોન હે, જો ઇસ મુસીબત-ઝદેકો બચાયે ! પસ મેને, ખુદાયે તઆલાસે દરખાસ્ત કરકે ઉસકે કતલકે લીયે ઉતરા. સૌદાગરને આં-હજરત સલ, કી હુઝૂરમેં હાઝીર હોકર, ચે માજરા ખ્યાન

કીયા. આપને ફરમાયા, કે ખુદાએ તઆલા,ને તુઝે અસ-
માએ હુસના તાઅલીમ કીયે, કે જો શખ્સ ઉનકે જરીયેસે
હુઆ કરે, વોહ કુબુલ હો. ઓર જો માંગે વોહ મીલે,
ઈસ કીસેકો ઇમામ શાફઈ રહ, ને જીકર કીયા હે,
ઓર ફરમાયા હે, કે ઈસ હદીસકો ઉલમાકી એક જમા-
અતને રિવાયત કીયા હે.

હિકાયત—એક શખ્સ કુદ્દમે ખચ્ચર કીરાયે પર
ચલાયા કરતા થા. એક દીન એક શખ્સ શેહરસે બાહર
ઉસકે ખચ્ચર પર, એક દીનાર દેકર સવાર હુવા, એક
જગા હો—રાહા રાસતા થા, ખચ્ચર વાલા જીસ રાહસે
હમેશા જાયા કરતા થા, ઉસી રાહ—પર ચલા, સવારને કહા,
કે દુસરી રાહ અછછી હે. આખીર ઉસે ધોકા દેકર દુસરી
રાહ પર લે—ચલા, થોડી દેરકે બાઅદ દેખા, કે રાહ બહોત
ખરાબ હે, ઓર બા-બા લાશે પડી હે. ઉસ વક્ત ઉસ
સવારને એક છુરી નીકાલી, ઓર ખચ્ચર વાલેકે કતલકા
ઈરાફા કીયા. ઉસને કહા, કે ખચ્ચર ઓર અસખાબ લેલે.
મુઝે કતલ કરનેસે તુઝે કયા ફાયદા હે, ચોરને કહા, કે મેં
પેહલે તુઝે કતલ કરૂંગા, ઉસને કહા, કે અછછા, મુઝે હો
રકબાત નમાઝ પઢનેકી મોહલત દે, ચોરને હંસ-કર કહા,
અછછા, ઉસને હો રકબાત નમાઝ પઢી, ઓર હુઆ કી,
ફીર ચીઢાકે કહા.

અમ્મન યુલ-બુલ મુદ-તરરા, ઈળ દબાહો, વ યક-
શેકુસ સુઆ.

યે દુઆ પઢે બાઅદ, ચીલ્લાકે રોયા, કે એક બારગી
એક સવાર ઉસ જંગલસે નીકલા, એર ઝપટકે ઉસ ચોરકે
નેઝા મારા, એર કતલ કીયા, વોહ ગીરા, એર ઉસ-પર
આગ મુસ્તબલ હુઈ, ખરચર વાલેને ખુદાયે તઆલાકી
દરગાહમેં સીજદા કીયા, ફીર સવારસે પુછા, કે તુમ કેન
હો ? ઉસને કહા, કે મેં એક બંદા હું, ઉસ જાતે પાક-કા,
કે જીસકી શાન હે, યુલ-બુલ મુદ-તરરા ઈળ દબાહો,
અખ તેરા જહાં જી ચાહે, વહાં ચલા-બા.

બાબ એકતીસવાં.

કચેદસે નજત પાના.

હિકાયત—ઝમાન-યે ખિલાફતમેં એક ગુનેહ-ગાર
આદમીકો કચેદ કીયા થા, ઉસ આદમીકો બાબમેં હિકાયત

હુઈ, કે યે આયત પઠ, તો ખલાસી પાવેગા, વોહ આદમી
ખાખસે ખેદાર હુવા, ઓર યે આયત પઢી, અમીરૂલ-મોઅ-
મીનીનને ગુનેહ-ગારકે પાસ આદમી લેખ, કે ઉસકો ઝીન-
દાંસે બાહેર લાવે. ઓર ખિલઅત ઉસકો દેકર રૂખસત
કીયા. જો શખ્સ યે આયત યાદ કરે, ઓર હર શબ પઢે.
તો ખુદાયે તઆલા, ઉસકો તમામ ગમેાંસે ખુશી દેવે.
ઓર કયેદસે રીહાઈ દેવે. વોહ આયત યે હે.

કુલ મન ગુનજી-કુમ, મિન કુલુમા-તીલ ખરરે, વલ
ખહરે, તદઉ-નહુ તદર-રૂઅન વ ખુફ્યા, લખન અન-જય-
તના, મિન હાજે-હી, લ-ન-કુ-નત્રા મિનશ શાકે-રીન,
કુલીદ્રાહો ગુનજી-કુમ મિનહા, વ-મિન કર ખીન, મુમ્મા
અન-તુમ તુશરે-કુન.

ઓર દો રકઆત નમાઝ ગુબરે, બાઅદ ઇસકે ચેહ
હુઆ ૧૦૨૨ એક હજાર ઓર બાઈસ મરતબે પઢે. વોહ
હુઆ યે હે.

બે-હકીલ હુસય-ને, વ-અખીહિ, વ-ઉમ્મીહી, વ-
અખીહિ, વ-જહદીહી વ-ખની હે, વ-ફરરેજ અત્રી, મા-
અના શીહિ,

બાબ બત્તીસવાં.

આસેબ, ઓર જનકા દક્ષ હોના.

આસેબ-વાલેકે લીયે યે અમલ કરે. પાક ઓર સાફ પાની એક પ્યાલેમે લેવે. ઓર ઉસ પાની પર, સુ-ર-યે ફેતેહા, (અલ-હમ્દ) ઓર આ-ય-તુલ કુરસી, ઓર પાંચ આયતે, અબ્વલ સુરયે જન-કી પઢકે હમ કરે, ઓર ઉસકે, મોંહ-પર પાનીકે છીટ મારે, તો બ-ફઝલે તઆલા, અછછા હોગા. સુરતે જનકી પાંચ આયતે યે હેં.

કુલ ઉ-હીયા ઇલૈયા, અન-નહુસ ત-મ-આ ન-ફ-રન મિનલ જન્ને, ફ-કાલુ ઇન્ના સમેઅ-ના કુરઆ-નન અ-જ-બંય, યહદી ઇલર રશદે, ફ-આ-મન્ના બીહી, વસન નુશ-રેકા બે-રખબેના અ-હ-દા. વ અન-નહુ કાના યકુસો સહી-ફાના, અલ્લાહે શ-ત-તંવ, વ અન્ના ઝ-નન્ના અલ-લન તકુલલ ઇનસો, વલ-જન્નો અ-લલ્લાહે કજેબા.

દીગર—આસેબ-અદા પર, નીચે લીખ્યા હુવા અમલ કરે.

અલેક્સ—લામ-મીમ, અલેક્સ-મીમ, સુવાદ, તા-હા,
તા-સીન, તા-સીન-મીમ, કાફ-હા-યા-અયેન-સુવાદ
યા-સીન, વલ-કુરઆ-નીલ હકીમ. હા-મીમ-અયેન-
સીન-કાફ. કાફ, જુન, વલ-કલમ, વમા-યસ-તુરન.

ઉપર લીખી હુધ આયત, ઓર બિરમીજા હિર
રહમા નીર રહીમ. પઠકર હમ કરે. તો આરામ હોગા,

એક ભુજુર્ગકા તજ્જુઆ હે, કે અગર કોઈ આસેબ
ઝદાકો, થોડી હીંગ લેકર સુધાવે, તો ફૈરન આસેબ ભાગ
જાયેગા, ઓર જીસકે પાસ હીંગ હોંગી, ઉસકે નઝદીક
કોઈ જીન, જીત, પક્ષી, વ-ગયરા નહીં આ-સકતા.

જીસકે ઘરમેં શયતાન, યા જીન, પથ્થર ફેંકે, તો
ચાર હોહોકી કીલોં-પર ચે આયત પઢે. મગર હર કીલ-પર
પચ્ચીસ પચ્ચીસ મરતબે પઢે, વોહ આયત ચે હે.

ઈન-નહુમ ચકી-હુના કય-દન, વ-અકીદા કંચદા, ફ-મહ
હેલીલ કાફ-રીના, અમ-હીલ-હુમ રોવય-દા.

ઉપર લીખી હુધ આયત કીલોં પર હમ કરે, બાઅદ
ઉન કીલોંકો ઘરકે ચારોં તજ્જુ આડ-હે, તો પથ્થર ગીરને
બંદ હો-જાયે.

અસહાએ કાહફે નામળી ધરકી દીવાંરેં પર લીખ-
નેસે જીન દફા હો-બાઇગે.

નઝરે બદ—જીસ બચ્ચેકો નઝર લગી હો, યા
ઝીયાદા રોતા હો, યા હર વક્ત બે-કરાર રેહતા હો, તો
ઉસકે વાસતે યે અમલ બહોત મુશ્કીલ હે. યાને રૂ મર-
તબે આયતે શરીફકો પઠકે જીસકો નઝર લગી હો, ઉસ
પર દમ કરે, તો બ-ફઝલે તઆલા, આરામ હોગા.
વોહ આયતે શરીફ યે હે.

સલા-મુન કવ-લમ મિર રખ્ખીર રહીમ.

બાબ તેતીસવાં.

બીમારીયાંસે મહકુઝ રેહના.

બુખારકા ઇલાજ—જીસ શખ્સકો તપ, તીસરે
રોજકી આતી હો, તો જીસ રોજ બારી હો, ઉસ રોજ
બુખાર અઠનેકે દો-તીન ઘડી પેહલે પાક રૂઘકા ફાયા લેવે,

ઝોર ઉસ કાચે પર, સુ-રયે અલ-હમ્દ, સાત ભરતબે
પઠપર હમ કરે, ઝોર કાચેકે મરીઝકે સીલે કાનમે' રખખે.
ઝોર દુસરા એક કાચા લેકર ઉસ પર છે ભરતબે સુ-રયે
અલ-હમ્દ. પઠકર હમ કરે, ઝોર વોહ કાચા બાયે'
કાનમે' રખખે. તો ઇનશા અલલાહ, બુખાર બતા રહેગા.
બુખાર ઉતર જાને બાઅદ રૂઠકે કાચે કાનમે'સે નીકાલ ઠાલે.

જુસ શખ્સકે ચોથીઆ બુખાર બતા હો, તો પીપલ
કે સાત પત્તોં પર, ચે આયત લીખખે, યા ના-ર-કુની
બર-દંવ, વ સલા-સુન, અલા ઇબ્રાહીમ. ફીર ઉન
પત્તોં-મે'સે એક એક પત્તેકે એક ઘડી દેખે, ઝોર લીખખી
હુઈ આયતકો ચાટે, ઝોર ફીર વોહ પત્તા ચાટા હુવા,
ઉસકે સર પરસે પીછે ઠાલ દેવે. ઇસ તરેહસે સાંતો પત્તે
દેખે, ઝોર ચાટકે સર પરસે પીછે ઠાલે, બુખાર ચઢનેકે
અવ્વલ ચે અમલ કરે. ચે અમલ બુખારકી તીન બારી તક
કરે, તો બ-ફઝલે તઆલા, બુખાર બતા રહેગા.

વબાસે મહકુઝ રેહનેકે લીચે-જો શખ્સ સુબહો
શામ નીચે લીખખી હુઈ દુઆકા વીઠં કરે, તો બુમલે
આફાત. ઝોર તાઉન, ઝોર હયઝા, ઝોર પલેગ, વ-ગયસસે
બ-ફઝલે તઆલા અમનમે' રહેગા, વોહ દુઆ ચે હે,

અહ્યા-હુમ્મા ઇન્ના જુનુબી, કદ અ-ઝ-મત, વ-જલ્લત,
 વ અનતા સૈયદી, વ ઇલાહી, આ-ઝમો, વ અ-જલ્લો,
 અહ્યા-હુમ્મા અ-ઇત્રી અલા રીદકા, લા-રીદા, ઇહ્યા બે-
 હવ-લૈકા, વ-કુવતેકા, યા અર હમર રાહે-મીન, અહ્યા-
 હુમ્મા સહ્લે-અલા મોહમ-મદીન, વ આલીહી, વ સહ-
 બીહી વ સહીમ, વ આ-દ-મા અલય-નન નેઅમા,
 વસ-રેફ અત્રા ની-ક-મા, વર રજઝા, વલ અલમ, ઇન-
 નકા અન-તલ અ-અઝઝલ અક-રમ, આમીન, આમીન.

આંખોંકી રૌશની ઝીચાદા હોના—જીસ શખ્સકી
 આંખોંકી રૌશની કમ હો, તો ઇસ આયતકો હર નમાઝકે
 બાઅદ તીન મરતબે પઠકર ઉંગલીયેં પર દમ કરકે આંખોં
 પર લગાવે, તો ઇનશા અદલાહ, આંખોંકી બસારત
 ઝીચાદા હોગી. વોહ આયતે શરીફ યે હે.

ફ-કશફ-ના અનકા ગીતા-અકા, ફ-અસરો-કલ યવમા
 હદીદ.

ગીરીયે ઇતદ્રાલ-જબ કીસીકા લડકા, યા લડકી, બહોત
 રોતા હો, તો અલ-હમ્દકી સુરત, જોર ચાર કુલ, ચાને
 કુલયા ઐયો-હલ કાફેરન, જોર કુલહો વહીહો અહદ,
 જોર કુલ આઉલો બે-રબબીલ ફેલક, જોર કુલ આઉલો
 બે-રબબીન નાસ, યે ચારેં સુરતે, તીન તીન મરતબે
 પઠકર બચે પર દમ કરે, બા-વુજુ પઠકર દમ કરે, તો
 ઇનશા અદલાહ, બચ્ચા બહોત કમ રોયેગા.

હર મરઝકે લીચે સુજરરીખ દુઆ-ફરમાયા
હઝરત રમુલે અકરમ સલ, ને કે, જો કોઈ મરીઝકે સર
પર હાથ રખ-કર, યે દુઆ તીન મરતબે પઠકર હમ કરે, તો
ઇનશા અલ્લાહ, બીમારી દફા હોગી. વોહ દુઆ યે હે.

ખિસમીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ-હોવલ લજી
લા-ઇલાહા ઇલા-હુ. અલ મલે-કુલ, કુદુ-મુસ, સલા-મુલ
મોઅ-મેનુલ, મોહય-મેનુલ, અઝીઝલ-જખમા-રીલ મુ-ત-
કખ્ખેર, મુખહા-નલ્લાહે અમ્મા યુશરે-કુન, હોવજી-હુલ
ખાલે-કુલ ખારી-યુલ મુસવ્વેરે, લહુલ અસમા-ઊલ
હુસના, યોસખ-ખેહો લહુ, માફીસ સમા-વાને, વલ ખરદે,
વહો-વલ અઝી-ઝુલ હકીમ.

બીમારકી સેહ-હત પાનેકે વાસતે દુગાના—
યાને હો રકઆત નમાઝ પઢે. હર રકઆતમેં બાઅદ, અલ-
હમ્દકી સુરતકે મુ-રયે ઇખલાસ (કુલહો-વલ્લાહ) તીન
મરતબે પઢે. ઓર બાઅદ, સલામકે મુસલ્લે પર બયઠા રહે,
ઓર યે દુઆ હજાર બાર પઢે.

યા બદી-ઊલ અજ-યેબે ખિલ-ખયરે, અર હમની.
ઇલા યવ-મીદ-દીન.

ઇનશા અલ્લાહ, મરીઝ બહોત જલ્દ અછછા હોગા.

દરદે સર—કે લીચે ઇન કલેમાતકો સાત મરતબે
પઢે, ઓર જહાં દર્દ હોતા હો, ઉસ જગ્યાકો હાથસે પકડ

કે હબાવે. ઓર ઉસ જગા પર પુક મારે, તો દર્દ ઠંડેર બાયેગા,
અગર એક દફ્ફેમેં દર્દ દફા ન-હોવે, તો શીર કરે, અલ-
બત્તા દર્દ બત્તા રહેગા, કલેમાત થે હેં.

અબ-રસા, સબ રસા, સા-રસા,

મીરગી થાને ફેફરેકા ઇલાજ-મીરગીકી બીમારી
દફા કરનેકે લીયે ઇસ તરેહ અમલ કરે.

ઇમામ રઝા રહી, સે મનકુલ હે, કે એક પ્યાલા
પાની, પાક સાફ લેવે, ઓર ઉસ પર સુ-રયે અલ-હન્દ,
ઓર કુલ-આઉલો બે-રખખીલ ફેલકે. ઓર કુલ
આઉલો બે-રખખીન-નાસ. પઠકર ઉસ પાની પર દમ
કરે. બાઅદ મીરગી-વાલેકે મોંહ, ઓર સર પર ઉન પાનીકા
છીડકે, તો ઇનશા અલ્લાહ, મરઝ દફા હોગા.

ખુશ ખબર !!

ખુશ ખબર !!

અમારી પાસે નીચે લખેલી કિતાબો તથા એ સિવાય ખીજી પાણુ મલશે, એક કાર્ડ લખવાથી વી. પી. થી મોકલવામા આવશે.

મુરશીદ કામીલ-એમા ખુદાથી મલકવાનાં આતીની યાને છપા બેદો તથા ઈલમે તસવુરનાં કવાયેદો છે કીમત ૦-૧૦-૦

હયાતે જાવેદાનો-તવારીખે દઝરત પીરને પીર દસ્તગીર, યાને સૈયદ અબદુલ-દીર જુલાની રહ,ની કરામાનો, અને જુદગીગે એકવાલ છે. કીમત ૦-૮-૦

તરુખીરે આલમ-તે મેર-એમ નજર ને કરવી. પાંચકા દોલને તામે નજર. આરખાલો તથા પાંચકા મેજાવો વાગેરે ઘણી આપના છે. કીમત રૂ. ૦-૫-૦

કરીશમ-યે-કુદરત-એમા નસીખ અજમાયગના ફાલનામા, તથા ખાખની તાખીરો, તથા દઝમે કયાફા વાગેરે છે કી. રૂ. ૦-૬-૦

અઝમે કુવાલી ખહારે પરસ્તાં ફીરદોસકા ગજરા મોતીયાંકા હાર ગોહરે મુખન ખુલખુલે અગાલી નગ-મયે રહાની	આ સાત જાતની ગાયનની કિતાબોમાં દરેકમાં ગુદીગુદી કુવાલી દકાતી, અને છરકા ગજમે, નાટકનાં ફરદ, તથા ગુજરાતી અને ફરતાદી ગાયનો, દાદરા, હુમરી, સુરત શેઅરો, વીગેરે ગુદાં ગુદા છે. કીમત દરએકની રૂ. ૦-૪-૦
---	--

કિતાબો મળવાનું કેકાણું -

સૈયદ ખનુમીયાં ખીન સૈયદ અખીરમીયાં કાદરીની કુંઠ
મુ. ખીલીમોરા. જહલો-સુરત.

